శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౪ ౧౯౭౭ - మార్చి : నల - ఫాల్గుణము సంచిక ౩

విషయసూచిక

బ్రహ్మానందబోధనలు

(ఆధ్యాత్మిక పరిప్రశ్నములు)

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

బ్రహ్మానందబోధనలు (శ్రీ బ్రహ్మానంద స్వామి జీవితోపదేశములు) అను గ్రంథము నుండి బ్రహ్మానందవాణి యను పేర ఇందు ఉపదేశములు మాత్రము సంగ్రహింప బడినవి. పాఠకుల సౌకర్యార్థము స్వామి సంగ్రహ చరిత్రయు చేర్పబడినది. స్వామి యుపదేశములు ఆధ్యాత్మికతత్త్వములను సాధనయందలి రహస్యములను అరటి పండొలిచి ఇచ్చినట్లు విశదీకరించును.

పుటలు : 272 +XI వెల : రూ. 4-75

(ప్రథమ ముద్రణము)

భక్తియోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

భక్తుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవారిందు విపులముగా ప్రవచించియున్నారు. మూల గ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

(ఏడవ కూర్పు)

(121+4 పుటలు) వెల : రూ. 4-00

కర్మయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ స్వాములవారు కర్మయోగ తత్త్వమును అరటిపండొలిచినట్లు విశదీకరించియున్నారు. కర్మయోగుల మోక్ష సాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు.

(అష్టమ ముద్రణము)

(146+8) పుటలు వెల : రూ. 4-00

గురూపదేశములు

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ గురుదేవుని మానసపుత్రుడనబరగిన శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి గురుముఖము నుండి వచ్చిన యుపదేశములను యథాతథముగ గ్రహించి వానియందు ముఖ్యములగు వానిని సంగ్రహించి యాంగ్లమున రచించిరి. వాని యనువాదమే ఈ గ్రంథము. ఇందు గృహస్థులకు సాధకులకు వలయు సూక్తులెన్నియో వివరింపబడియున్నవి.

పుటలు : 168 వెల : రూ. 2-00

తొమ్మిదవ ముద్రణము

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004.

మనవి

రచయితలకు

1. జనరంజకమైన శైలిలో సంస్కృతి మతము తత్త్వ శాస్త్రములకు సంబంధించినవి ఉన్నత విలువలను గూర్చినవి అయిన రచనలుసంచికలో ప్రచురణార్థము పంపవచ్చు.
2. రచనలు సంచికలో మూడు లేక నాలుగు పేజీలకు మించకుండా ఉండాలి. ఇంకా పెద్దవైన రచనలు ప్రచురించడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు.
3. తగినన్ని స్టాంపులు జతచేస్తే తప్ప, ప్రచురింపబడని రచనలు త్రిప్పి పంపబడవు.
4. సంతరించిన రచనలలోని అభిప్రాయాలకు సంపాదకులు బాధ్యత వహించరు.
5. ఆహూతములైన రచనల ప్రచురణలో కూడా తుది నిర్ణయం సంపాదకులది.

ఇతర వివరాలకు :

సంపాదకుడు
శ్రీరామకృష్ణప్రభ, P. B. 635
మైలాపూర్, మద్రాసు-4.

చందాదారులకు

1. శ్రీరామకృష్ణప్రభ సంపుటం ప్రతి ఏటా జనవరి నుంచి ప్రారంభమౌతుంది. ఏమాసం నుండి అయినా చందాదారులు కావచ్చు.
2. చందాపైకం మనియార్డరు ద్వారాగాని క్రాస్డ్ పోస్టల్ ఆర్డర్, క్రాస్డ్ బాంకుడ్రాఫ్టుల ద్వారాగాని ('శ్రీరామకృష్ణ మఠము, మద్రాసు' అను పేరిట) పంపవచ్చును. మనియార్డరు కూపనులో అడ్రసు వివరాలు సరిగా వ్రాయాలి.
3. చందాదారులు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందాదారు సంఖ్యను ఉదాహరిస్తూ విలాసం స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
4. మూడు నెలలకు మించిన అడ్రసు మార్పిడి ఆ ముందటి నెల మొదటి వారంలోగా తెలియజేయాలి.
5. సంచిక సాధారణంగా నెల ఆఖరి వారంలో అందుతుంది. అందకపోతే మరుసటి నెల మొదటి వారంలోగా తెలపాలి.
6. చందాదారులకు మా ప్రచురణలపై వెలలో 5% తగ్గింపు ఉంటుంది.

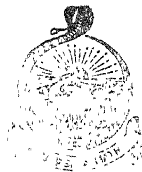
వివరాలకు :

మేనేజర్
శ్రీరామకృష్ణప్రభ, P. B. 635
మైలాపూర్, మద్రాసు-4.

ప్రచురణకర్తలకు

శ్రీ రామకృష్ణప్రభలో మతతత్త్వశాస్త్ర సంస్కృతి విషయికములైన తెలుగు ప్రచురణలు సమీక్షింపబడుతాయి. సమీక్షకై రెండు ప్రతులు పంపవలసి ఉంటుంది.

—సంపాదకుడు.

'అఖిలవిభు శరణొందుము. నీ కంత నాతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'.

—శ్రీ శారదామణి

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౭ | ౧౯౭౭ – మార్చి :: నల – ఫాల్గుణము | సంచిక ౩

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ!

శ్రీరామకృష్ణ కర్ణామృతము

యాగేన శాస్త్రమననేన తపోబలేన
త్యాగేన యోగవిధినా గుణనిర్జయేన ।
ఆత్యన్తికం న హి తథైవ విశుద్ధిమేతి
చిత్తం యథైవ భగవచ్చరణాబ్జ భక్త్యా ॥

యజ్ఞములు శాస్త్రధ్యానము తపము వైరాగ్యము యోగసాధనలు ఇంద్రియ నిగ్రహము అన్నియు చిత్తశుద్ధికి సాధనములే. కాని పరిపూర్ణము అవికార్యము అగు చిత్తశుద్ధిని భగవద్భక్తి మాత్రమే ప్రసాదింపగలదు.

ధర్మేణ తత్త్వమననేన సమాధినా వా
నాత్మాపి శుధ్యతి కథం పునరస్యలోకః ।
హే శారదాప్రియ పునస్త్వుభయం త ఏవ
యే త్వత్పాదాబ్జ రజసామలినీ భవన్తి ॥

ధర్మాచరణముచేగాని సమాధిచేతనేగాని మానవుడు, ఇతరులను పునీతులను చేయుమాటయేల, తానే పునీతుడు కాజాలడు. హే శారదారమణా, నీ పాదపద్మముల ధూళియంటినవారే తనును ఇతరులనుకూడ పరిశుద్ధులను చేయుగలరు.

శ్రీ రామకృష్ణ స్మృతులు

'గౌరి పుష్పాంజలులతో తన భార్యను పూజించెడివాడు. స్త్రీలందరును దివ్యజనని యంశములే.'

'శ్రీరాముసర్థము చేసికొనుటకు సీతవలె కావలసియుండునని గౌరి యనెడువాడు. భగవంతుడగు శివునర్థము చేసికొనుటకు భగవతి దివ్యజననివలె కావలసియుండును. శివుని పొందుటకు భగవతి ఆచరించినట్లే తపమాచరింపవలయును. పురుషుని సాక్షాత్కరించుకొనుటకు ప్రకృతి యొక్క దృక్పథము నలవరచుకొనవలెను—స్నేహితని దృక్పథమునో, దాసియొక్క దృక్పథమో, లేక మాతృభావమో.'

'అహంకారము కలుగునేమోయని గౌరి తననుగూర్చి "నేను" అని చెప్పుకొనడు. దానికి బదులు అతడు "ఇది" అనును. నేనును అతని ననుసరించి నన్ను గూర్చి "నేను" అనుటకు బదులుగా ఇది యనెడువాడను. "నేను తింటిని" అనుటకు బదులుగా "ఇది తినినది" అనెడివాడను. మథురుడిది గమనించి యొకనాడు ఇట్లనెను. "బాబా, ఇది యేమి? నీవు అట్లేల మాటలాడవలెను? వారి నట్లే మాటలాడనిమ్ము. వారి యహంకారము వారికున్నది. నీవు దానినుండి ముక్తుడవు. నీవు వారివలె మాటలాడవలసిన యవసరము లేదు."

'కేశవునితో నేనిట్లంటిని. "అహంకారమును వదలుకొనుట సాధ్యము కాదుకనుక దానిని దాసునిగనే, భగవంతుని దాసునిగనే, ఉండనిమ్ము."'

* * *

[శాక్త (తాంత్రిక) శాఖకు చెందిన ప్రవ్రాజిక సన్న్యాసిని భైరవిబ్రాహ్మణి ఇటీవల దక్షిణేశ్వరమునకు వచ్చియుండెను. శ్రీరామకృష్ణులను చూచుటతోడనే అనుద్భూతమైన వారి ఆధ్యాత్మికశక్తికి ముగ్ధురాలై శాస్త్రోక్తములైన కొన్ని సాధనలను వారికి బోధింప పూనుకొనినది. దీనివలన వారి అత్యంతము 'విపరీత'మగు మనఃస్థితులు వ్యాధికావనియు, అవి మహోన్నతఆధ్యాత్మిక ఉత్కంఠకు సాధనకు ఫలితములనియు వారికి ఆ సాధనలు నిరూపించునని ఆమె భావించినది.]

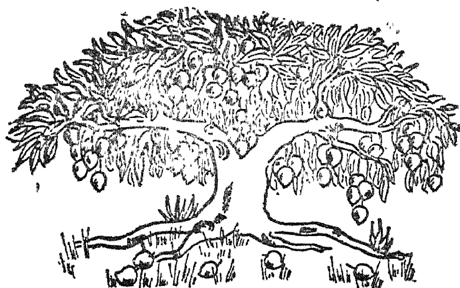
'పగటికాలమున దేవాలయ ఉద్యానవనమునకు బహుదూరముననున్న వివిధ ప్రదేశములకు బ్రాహ్మణి పోయెడిది. తంత్రములు విధించు అనేకములగు దుర్లభమైన వస్తువులను సేకరించి తెచ్చెడిది. రాత్రివేళ బిల్వవృక్షముక్రిందనో పంచవటిక్రిందనో వానినుంచి ఆమె నన్ను పిలిచెడిది. వాని నెట్లు ఉపయోగింపవలెనో నేర్పెడిది, వాని సాయముతో శాస్త్రవిధి ననుసరించి దివ్యజనని పూజచేయుటలో నాకు సాయము చేసెడిది. తుదిని జపధ్యానములలో మగ్నుడవు కమ్మని చెప్పెడిది. నేను అట్లే చేసెడివాడను. కాని నేను జపము చేయవలసిన అక్కర దాదాపు లేకనే పోయెడిది. జపమాలను ఒకసారి త్రిప్పితినో లేదో సంపూర్ణముగ సమాధియందు లీనుడనై ఆ సాధనలకు తగిన ఫలమును సాక్షాత్కరించుకొనెడివాడను. ఆ విధముగ, అద్భుతములైన ఆనాదివ్య దర్శనములకు అంతులేకుండెను. అసువదినాలుగు ముఖ్య తంత్రములలో చెప్పబడిన సాధనలన్నింటిని ఒకదాని తరువాత నొకటిగ బ్రాహ్మణి నాచే చేయించినది. అన్నియు దుష్కరములే వానిని సాధించుటలో అనేకులు సాధకులు భ్రష్టులగుదురు. కాని దివ్యమాత యనుగ్రహమున నేను వానినన్నింటిని విజయవంతముగ నెరవేర్చితిని.

'ఒక సందర్భమున బ్రాహ్మణి నిండు యౌవనమునన్నున్న సౌందర్యవతి నొకతెను – ఎక్కడినుండి కొనివచ్చినదో – రాత్రివేళ కొనివచ్చినది. "తండ్రీ, దేవిగ ఆమె నారాధింపుము" అని

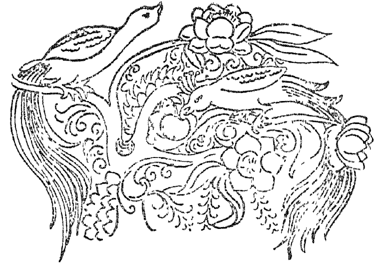
నాతో ననినది. పూజ పూర్తికాగానే "ఆమె ఒడిలో కూర్చుండి జపముచేయుము, తండ్రీ" అని యనినది. నాకు భయము పట్టుకొనినది. దీనముగ నేడ్చుచు దివ్యజననితో నిట్లంటిని. "అమ్మా జగజ్జననీ, నీయందే సంపూర్ణముగ శరణాగతి నొందినవానికి నీవిచ్చు ఈ ఆదేశ మేమి? ఇట్టి దుస్సాహసము చేయుటకు నీ దుర్బలశిశువునకు శక్తి కలదా?" కాని నే నిట్లనుచుండగానే నాయందేదో అజ్ఞాతశక్తి ఆవేశించినట్లు తోచినది. అసాధారణమైన శక్తి సాహసము నావరించినది. నేనేమి చేయుచున్నానో నాకు తెలియక నే మంత్రములు జపించుచు మంత్రముగ్ధునివలె ఆమె ఒడిలో కూర్చుండ నే గాఢసమాధిలో మునిగిపోయితిని. నాకు బాహ్యస్మృతి కలుగగా బ్రాహ్మణి నన్ను సేవించుచు నన్ను [illegible] కొనివచ్చుటకు పరిశ్రమించుచుండుటను చూచితిని. "తండ్రి, ఈ సాధన పూర్తియైనది. ఈ పరిస్థితులలో ఇతరులు మిక్కిలి కష్టముమీద తమను నిగ్రహించుకొని అత్యల్పకాలము నామకార్థమైన జపముతో సాధనను ముగింతురు. కాని నీవు స్పృహను పూర్తిగా కోలుపోయి గాఢ సమాధియందుంటివి." అని పలికెను ఇది విని నాకు ఊరటకలిగి ఈ పరీక్షయందు చెక్కు-చెదర్పక తరింపజేసినందులకు కృతజ్ఞత నిండిన హృదయముతో దివ్యజననికి పదేపదే నమస్కరింపదొడగితిని.

'మరియొక సందర్భమున ఒక మృతశరీరపు కపాలమున బ్రాహ్మణి చేపలనువండి తర్పణము చేయుట చూచితిని. నాచేత కూడనట్లు చేయించి ఆమె నన్ను ఆ చేపను తినుమనినది. నేనామె చెప్పినట్లే చేసితిని, నాకెట్టి జుగుప్సయు కలుగలేదు.'

'కాని బ్రాహ్మణి క్రుళ్లిన మాంసపుముక్కను తెచ్చి తర్పణము తరువాత దానిని నానాలుకతో తాకుమనినపుడు నేను జుగుప్సతో వణకిపోయితిని. "ఇది చేయసాధ్యమా?" అని యంటిని. అట్లనుచుండగా ఆమె 'ఏమున్నది నాయనా ఇందులో? చూడు, నేను చేయుచున్నాను" అనుచు అందులో కొంత తన నోట పెట్టుకొని "జుగుప్సనుంచుకొనరాదు" అనుచు మరల కొంత నా ముందుంచినది. ఆమె అట్లు చేయుట చూడగానే దివ్యజనని భయంకరమగు చండికారూపము నా మనస్సున జాగృతిమైనది. "అమ్మా అమ్మా" అనుచు నేను భావసమాధి నొందితిని. అప్పుడు బ్రాహ్మణి దానిని నా నోట నుంచగా ఏ జుగుప్సయు కలుగలేదు.'

ప్రభాప్రసారము
(సంపాదకీయము)

దీనమానవసేవ

శ్రీరామకృష్ణ భగవానుడు కామద్వేషాది రాక్షసపీడచే చిందరవందరయై సంక్షోభించుచున్న యీ మర్త్యలోకమున కందించిన దివ్య సందేశమంతయును 'ఆత్మనో మోక్షార్థం జగద్ధితాయచ' అను సూత్రములో నిమిడియున్నది. వ్యష్టిగను సమష్టిగనుకూడ మానవులకు మహోపకారముచేయు పరమౌషధ మిది. నవయుగాచార్యపురుషుడు శ్రీమద్వివేకానందస్వామి తన యమూల్య జీవితమును ధారవోసినది ఈ మహోన్నతి సందేశవ్యాప్తికొరకే. ఈ దేశమందేమి ఖండఖండాంతరములందేమి ఆ పరమశివమూర్తి స్థాపించిన మఠములకును పునాది ఇదియే.

ఈ ఆదర్శములందు మొట్టమొదట సాధింపవలసినది భగవత్సాక్షాత్కారము. మానవుడు పడయవలసిన చతుర్విధ పురుషార్థములలో మహోత్కృష్టమైన దిది. దీనినే మోక్షమందురు. ఇది త్యాగముచేతనే సాధ్యమగునది. "న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వమానశుః" అని శ్రుతివాక్యము. నిత్యనైమిత్తికాది కర్మానుష్ఠానమువలన చిత్తశుద్ధి కలుగునే కాని మోక్షము లభింపజాలదు. సంతానము వంశవృద్ధికి తోడ్పడునే కాని పరమార్థమును చేకూర్పజాలదు. ధనము స్వకుటుంబపోషణమునకును సుఖజీవనమునకును దానధర్మములకును వినియోగపడునే కాని ముక్తిని ప్రసాదింపజాలదు. త్యాగశీలమువలన మాత్రమే జననమరణ బంధములను తొలగించుకొని మానవుడు మోక్షమును పడయగలడు. త్యాగమనగా పునర్జన్మ హేతుభూతమును జీవునకు బంధకారణమును అగు అహంకారమును విడనాడుట. ఈ అహంకారమును ముఖ్యముగ పోషించునవి కామకాంచనములు. సంసారసాగరతరణోపాయమును భారతీయ నాగరికతకు ప్రాణతుల్యమును ఐన యీ త్యాగసంపత్తిని గురించి యొకసారి సుప్రసిద్ధ జాతీయనాయకుడగు క్రిస్టోదాస్ పాల్ బాబు నిరసనగా మాటలాడినపుడు శ్రీరామకృష్ణు డతని నిట్లు మందలించెను. "నీవు మిగుల మందబుద్ధివలె గనబడుచున్నావు. సుగుణములలోనెల్ల అత్యుత్తమమని మన శాస్త్రము లేకగ్రీవముగ బొగడిన దానిని నీవిట్లు నిరసింప సాహసించెదవుగా! ఇంగ్లీషు మాటలు నాలుగు చదివి ప్రపంచములో సర్వమును నీకు తెలియుననుకొనుచున్నావు. నీవు సర్వజ్ఞుడవని తలచుచున్నట్లున్నది. సరే! వర్షము లారంభమైన తర్వాత గంగానదిలో క్రొత్తగా బుట్టు చిన్నచిన్న యెండ్రకాయలను జూచితివా? ఈ మహావిశ్వములో నీ వా అల్పజీవులకంటెను తక్కువవాడవు. నీ లెక్క ఏమి? నీ జమ యేమి? ప్రపంచమునకు సాయము చేసెదనని నీ వెట్లు చెప్ప సాహసింతువు? ఇది భగవంతుని పని. దీనిని చేయుటకు నీకు శక్తి లేదు. ఇతరులకొరకు నీ వెట్లు పని చేసెదవో నాకు చెప్పగలవా? వారికి సాయము చేసెద నన్నప్పుడు నీ యూహ ఏమియో నాకు తెలియును. కొంతమంది మనుష్యులకు భోజనము పెట్టుట జబ్బుపడినప్పుడు వారికి చికిత్స చేయుట ప్రజోపయోగమునకు వీధులు నిర్మించుట బావులను త్రవ్వించుట ఇంతేకాదా? ఇవి నిజముగా సత్కార్యములే కాని ఈ మహావిశ్వముతో బోల్చి చూచినయెడల ఇవి ఎంత స్వల్పములు? ఈ మార్గమున మానవు డెంతవరకు ముందునకు బోవగలడు? క్షామదేవత నోటి

నుండి నీ వెంతమందిని రక్షింపగలవు? మన్యజ్వర మీ రాష్ట్రము నెల్ల నాశనము చేయుచున్నది. దానివృద్ధి నరికట్టుటకు నీవేమి చేయగలవు? భగవంతుడే ప్రపంచ రోగక్షేమములను కని పెట్టగలడు. మొట్టమొదట మనుష్యుడు ఈశ్వర సాక్షాత్కారములను బడసి యాయన నొద్ద నుండి అధికారమును దీసికొనవలెను. అంతవరకు ఇతరులకు మేలు చేయగలమని తలంపరాదు. మానవుడు అహంకారమును పూర్తిగా విడిచిపెట్టినప్పుడే ప్రపంచముకొరకు పాటుపడుటకు శ్రీ జగదీశ్వరు డాతనికి తన యనుజ్ఞ నిచ్చును.''

ముందుగా భగవదనుభూతిని బడసి లోక సంగ్రహార్థమై భగవదాదేశమును గైకొనని మానవుడు మమకారాహంకారవశుడై యుండుటచే నిష్కామసేవ చేయజాలడు. అట్టివాడే నాయకుడైనచో హిట్లరువలె తనకేకాక స్వదేశమునకును స్వప్రజలకును కూడ ముప్పు తెచ్చును.

ఒక సబ్ జడ్జీ తనవంటి గృహస్థు లేపనులను చేయవలయునో అని యడిగినపుడు, తన పిల్లలను పెంచుచుండుటకాక తాను మరణించిన తరువాత తన భార్య పోషణనిమిత్తము గృహస్థుడు తగిన ఏర్పాటు చేయవలయుననియు అట్లట్లు చేయనివాడు క్రూరుడనియు దయలేని మనుష్యుడు పశుప్రాయుడేయనియు శ్రీ గురుదేవుడు నుడివెను. ఈ మహనీయుడు తన యవ్యాజదయామృతమును కుంభవృష్టిగ నిజావతార నిర్వాణసమయమువరకుగూడ దీనమానవులపై నెట్లు కురిపించెనో ఈ క్రింది సంఘటనములు చెప్పగలవు.

క్రీ. శ. 1868 వ సంవత్సరారంభమున శ్రీ పరమహంస మధురానాథుని కుటుంబముతో కూడ తీర్థయాత్రకు బయలుదేరెను. వైద్యనాథస్వామి దేవాలయమును దర్శింపగోరి వారందరును దేవఘరులో కొలదినాళ్లాగిరి. ఆకాలమందా ప్రాంతమంతయు ఘోరక్షామపీడకు లోనగుటచే ఆ చుట్టుప్రక్కల గ్రామములందలి జనులు తిండిలేక మలమల మాడిపోవుచు శల్యమాత్రావశిష్టులై యుండిరి. శ్రీ గురుదేవుడు వారి దుస్థితిని చూచి మిక్కిలి విచారించి వారికొకనాడు బాగుగా అన్నము పెట్టి తలకొక బట్ట నీయవలయునని మధుర బాబును కోరెను. కాని వేనవేలుండిన యీ బీదవారలకందరికి ఇట్లు సంతర్పణ చేయుటకగు విశేషధనవ్యయము నాలోచించి మధుర బాబందుల కంగీకరింపడయ్యెను. అనంతదయాస్వరూపుడగు శ్రీ రామకృష్ణుడు కన్నీరు విడుచుచు ''ఛీ! ఛీ! నేను కాశికిరాను. ఈ దీనజనులతో నిచ్చటనే యుండెద [illegible] మధ్య [illegible] కూర్చుండెను. అందువలన మధురబాబు కలకత్తా నుండి బట్టలను దెప్పించి వారికిచ్చి సంతర్పణ జేయించెను. మధురుడు తనకొసగుచుండిన రాజభోగములను తుదకు తన ఇష్టదైవమునకు ఆవాసమగు దక్షిణేశ్వరమును కూడ దరిద్ర మానవసేవాధిక్యము నెదుట తృణప్రాయముగ నెంచిన శ్రీ గురుదేవుడు దీనజనబాంధవుడగు విశ్వగురుడు కాడా?

మరియొకసారి తన జమీందారీలోని రైతుల యొద్దనుండి శిస్తులను వసూలుచేసికొనుటకు బయలుదేరి శ్రీ రామకృష్ణుని కూడ తన వెంట గొనిపోయెను. వరుసగా రెండేండ్లు పంటలు పండనందున కొన్ని గ్రామములలో జనులు దేవఘరులోవలెనే దుర్భర దారిద్ర్యముతో అలమటించుట చూచి మిక్కిలి విచారించి శ్రీ భగవానుడు వారియొద్దనుండి శిస్తువసూలును మాన్పించి తాను జెప్పినవిధమున మధురునిచే వారలకు అన్న వస్త్రదానములను చేయించెను.

ఇంకొకప్పుడు శ్రీ పరమహంస తన సమక్షమందొక కళాసిని ఎవరో లెంపలు వాయగొట్టుచుండగా ''అయ్యో! నన్ను కొట్టుచున్నారు! రండు! రక్షింపుడు!'' అనుచు నిజముగనే బిగ్గ

రగ నేడ్చెను. జనులు గుమిగూడి చూచుసరికి ఆ కళాసి యొడలిపైనుండినట్లే శ్రీ గురుదేవుని బహుకోమల శరీరమునగూడ వీపుపైని ఆ హింస కారుని చేతివ్రేళ్ల ఆనవాళ్లతోగూడ దెబ్బల తట్లు తేలియుండెను. ఎంత గాఢమైన అద్వైతానుభూతి! భక్తులు కాకపోవచ్చును. ప్రియశిష్యులు కాకపోవచ్చును. ఆపన్నులగు సామాన్యుల నెడగూడ ఎంతదయ!

మథురబాబు విషయమునగూడ శ్రీ భగవానుడిట్టి యవ్యాజకృప నేకనబరచెను. ఆతనిభార్య దారుణగ్రహణి బాధతో కృశించి ప్రాణాపాయస్థితిలో నుండెను. పరమహంస పంచవటిలో ధ్యాననిమగ్నుడై యుండినపుడు మథురుడువచ్చి యొక బాలునివలె విలపించెను. శ్రీ గురుదేవుడు ఆమె వ్యాధి కుదురునని అభయమిచ్చి దానిని స్వశరీరమున కాపాదించుకొని ఆరు నెలలు బాధపడెను.

బౌద్ధక్రైస్తవ మతములందుకూడ దీనులపట్ల సానుభూతియు వారి కష్టనివారణకై దానధర్మాచరణయు విధింపబడియున్నవి. కాని మనకు ఇవి సాధకుని ఆధ్యాత్మికాభ్యుదయమునకు శిక్షణగా మాత్రమే విధింపబడియున్నవి. అద్వైత వేదాంతమువలె క్రైస్తవమతము మానవజీవాత్మ భగవంతుడని యంగీకరింపదు. శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస ప్రతిఫలాపేక్షలేని దరిద్రనారాయణ సేవను భగవత్సాక్షాత్కారమును ప్రసాదించు భగవదారాధనగా నిరూపించిరి. జీవుడు శివుడని యుపదేశించిరి సుప్రసిద్ధమైన "వందేమాతరమ్" జాతీయగీతమును రచించిన బంకించంద్రచాటర్జీతో ప్రసంగించుచు గురుదేవుడిట్లు నుడివెను. "సక్తత (ఫలాపేక్ష) లేని భావముతో నేదైన దానముచేయు గృహస్థు డితరులకు మేలు చేయుటకుకాక తన మేలునకే ఆ దానమును చేయుచున్నాడు. సకల జీవులయందుండు భగవంతుని తన్మూలమున సేవించుచున్నాడు. భగవంతునకు చేయబడుసేవ ఆత్మాభివృద్ధికి తోడ్పడును. మనుష్యులయందే గాక పశుపక్ష్యాదులయందును వ్యక్తమగు భగవంతుని ప్రఖ్యాతికొరకు గాక స్వర్గప్రాప్తికై గాక సేవించి తాను సేవచేసినవారి నుండి ప్రతిఫల మాశింపనిఎడల అట్టి కర్మ నిజముగా నిష్కామకర్మ యగును. ఇట్టి కర్మ నెవడు చేయునో వానికే అది లాభకరము. దీనినే కర్మయోగ మందురు..."

ఈ దృష్టితో చూచినపుడు దీని మానవ సేవయే ముక్తిప్రదమగు దేవదేవుని సేవ!

మాతృదేవి చరణసన్నిధి

ఆంగ్ల గ్రంథము:
ఎట్ ది హోలీమదర్స్ ఫీట్

అనువాదము:
పి. గణపతిశాస్త్రి

ఉద్బోధన కార్యాలయము.

ప్రార్థనమందిరము: 29-10-1910

మాతృదేవితో ప్రసంగిస్తూ మేము ఆమె మంచానికి దక్షిణంగా కూర్చున్నాము.

"అమ్మా! శ్రీరామకృష్ణులు నిజంగా పటంలో ఉన్నారా?" అడిగాను నేను.

అమ్మ: ఎందుకుండరు? ఒకవస్తువు, దాని ప్రతిబింబము ఒకటే. ఆచిత్రం తాకూరు ప్రతిబింబమే.

"అయితే ఆయన తమ పటాలన్నింటిలోనూ ఉన్నారా?" అడిగాను.

"మాటిమాటికి మనస్ఫూర్తిగా ప్రార్థిస్తే అక్కడ ఆయన ఉనికి స్ఫురిస్తుంది. ఆ ప్రదేశమే పరమపవిత్రమవుతుంది." అమ్మప్రతిసమాధానం.

"అయితే పునీతస్మృతి పరంపరవల్లనే ఆ ప్రదేశం పవిత్రంగా పరిణమిస్తున్నదా?"

"కాదు. అందువల్ల కాదు – ఆ ప్రదేశంమీద ఠాకూరుదృష్టి ప్రసరిస్తున్నది."

"నివేదించిన పదార్థాలన్నీ ఆయన స్వయంగా ఆరగిస్తున్నారా అమ్మా?" మళ్లీ అడిగాను. "అవును. ఆరగిస్తున్నారు." "ఎలాగ ఆరగిస్తున్నారు? మనకలాంటి సూచనలేమీ కనిపించడం లేదే?" దానిమీద మాతృదేవి అన్నది. "ఠాకూరు నేత్రాలలోనించి ఒక కిరణప్రవాహం బయలుదేరి నివేదించిన ప్రతిపదార్థము ఆరగిస్తున్నది. అయితే ఆయన అమృతస్పర్శవల్ల తరిగిపోయిన పదార్థాలన్నీ తిరిగి పూర్తిఅవుతున్నాయి. అందుచేతనే పదార్థాలేవీ తరిగిపోయినట్టు కనబడవు. భక్తులాహ్వానించినంతలోనే ఆ భగవానుడు తన సమున్నతమయిన స్థితినుండి కిందికి దిగివస్తున్నాడు. లాహాలభనంతి ఉన్న తావునుండి ఐశ్వర్యదేవత ఆ లక్ష్మీదేవి నడిచివస్తున్నట్టు మా అత్తగారు స్వయంగా చూశారు. ఆ పరమేశ్వరునికి అన్నాది పదార్థాలారగించవలసిన అక్కర ఏమిఉన్నది? భక్తులకంతో సంతృప్తికలిగించాలని స్వయంగావచ్చి నివేదిత పదార్థాలన్నీ ఆరగిస్తున్నాడు. అంతే. స్వామి ప్రసాదం స్వీకరించి భుజించినందువల్ల మనస్సు పునీతమవుతున్నది. కాని సామాన్యమయిన ఆహారం భుజించినందువల్ల అది అపవిత్రమవుతున్నది."

"ఠాకూరు నివేదితపదార్థాలన్నీ నిజంగా ఆరగిస్తున్నారా అమ్మా?" మళ్లీ అడిగాను.

"ఠాకూరు ఆరగిస్తున్నారో లేదో నేను గమనించడం లేదనుకున్నావా? ఆయన స్వయంగా వచ్చి కూర్చుని ఆరగిస్తున్నారు."

"నీవు కళ్లారా గమనిస్తున్నావా అమ్మా?" తిరిగి అడిగాను, మాతృదేవి తిరిగి గట్టిగా భరవసా ఇచ్చింది.

"అవును! ఆయన కొన్ని పదార్థాలారగిస్తారు కాని మరికొన్నిటివైపు చూస్తారు' అంతే! నిజం చెప్పవలసివస్తే వడ్డించిన ఆహారపదార్థాలన్నీ అన్ని సమయాలలోను అందరికీ రుచిస్తాయా? ఠాకూరు విషయంలోకూడా అంతే! అదిఅంతా ఆయా వ్యక్తుల ఆత్మీయమయిన ప్రగాఢ భక్తిమీద ఆధారపడుతుంది. అసలు ప్రధానమయినది తీవ్రమయిన భక్తి.

అది విని నేను ప్రశ్నించాను. "ఆభక్తి ఎలాగ లభిస్తుందమ్మా? పైవారి పెంపకంలో పెరిగిన పసివాడికి తన కన్నతల్లి సంగతే తెలియదే?"

అమ్మ: అవును నాయనా, నీవన్నది నిజమే. దీనికి ఆ భగవానుని అనుగ్రహం చాలా అవసరం. ఆ అనుగ్రహానికి తగిన అర్హతకూడా చాలా అవశ్యకం.

"అనుగ్రహానికి తగిన అర్హత కావాలన్న ప్రశ్నే లేదే! ఆ భగవానుని అనుగ్రహమన్నది తప్పక సర్వులమీద సమానంగానే ప్రసరించాలి కదా?" గట్టిగా ఎదురుప్రశ్న వేశాను. దానిమీద మాతృదేవి వివరించింది. "నదిఒడ్డున కూర్చుని మనసారా ప్రార్థిస్తే ఆ భగవానుడు తగిన తరుణంలో నావమీద అవ్వలి తీరానికి చేరుస్తాడు."

నేను: ప్రతిదానికి తగిన సమయం కావలసి వచ్చినప్పుడు ఇక ఆభగవానుని అనుగ్రహప్రసక్తి ఏమి ఉన్నది?

అమ్మ: అయినా చేపలు పట్టడానికి వెళ్లినప్పుడు నీటిలో గాలంవేసి చేప చిక్కేదాకా వేచి ఉండాలికదా?

నేను: ఆ భగవానుడు మన ఆత్మీయుడయినప్పుడు ఆయన అనుగ్రహంకోసం నిరీక్షించ

వలసిన అక్కర ఏమి ఉన్నది?

అమ్మ: అవును నీవన్నది నిజమే. ఒక్కొక్క ప్పుడు భగవానుని అనుగ్రహం తగిన తరుణం అక్కర లేకుండానే లభిస్తూ ఉంటుంది. ఈ రోజుల్లో అకాలంలోకూడా మామిడిపళ్లు పనసపళ్లు పండిస్తున్నారుగదా! సెప్టెంబరు నెలలోకూడా మామిడిపళ్లు దొరుకుతున్నాయి.

నేను: ఆ భగవానుడు [illegible] అను గ్రహించ [illegible] కలిగిన [illegible] మన ఆధ్యాత్మికాదర్శం అవధి అంతమాత్రమేనా? లేక అన్నింటికన్న ఆయన్ని పరమాత్మీయతామూర్తిగా చేసుకోవచ్చునా? ఆ భగవానుడు అన్ని విధాలా నా ఆత్మీయుడేనా?

అమ్మ: అవును. ఆయన మన కన్ని విధాలా ఆత్మీయుడే సర్వదా మన కత్యంతాత్మీయ బంధువే! అందరికీ ఆత్మీయుడే. అయితే తమ తమ భావనా పరిమితులననుసరించే సర్వులూ ఆ భగవానుని భావించుకుని సందర్శించుకోగలరు!

నేను: అయితే భావనఅంటే కలవంటిది. "దేనినిగురించి అయినా ఆలోచిస్తూంటే అదే భావనగా పరిణమిస్తుంది. అంతేగదా?" దాని మీద మాతృదేవత అన్నది. "నీవు దానికి ఆ విధంగా సమన్వయం చేసుకోవచ్చును. ఈ ప్రపంచంఅంతా ఒక కలవంటిదే. ఈ జాగ్రదవస్థకూడా ఒక కలే!"

నేను: కాదు! జాగ్రదవస్థ కలకాదు! ఇది కలే అయితే క్షణకాలంలో అంతా అదృశ్యమయిపోవాలి మరి!

అమ్మ: నీవు ఏమనుకున్నా అంతా కలే! నీవు నిన్నరాత్రి కలలో చూసింది మరి కనబడదు. తానొక రాజయినట్టు ఎనమండుగురు కొడుకుల తండ్రి అయినట్టు ఒక రైతు కలగన్నాడు. ఆ కల అంతా కరిగిపోయింది. ఆపైన అతని వాస్తవిక జీవితంలో కుమారుడు ఒకడు మరణించాడు. 'నేను ఆ కలలో కొడుకులకోసం దుఃఖించాలా లేక ఈ కుమారుడికోసం విచారించాలా' అని ఆలోచించాడు ఆ రైతు.

ఉద్బోధన కార్యాలయం. 20 నవంబరు 1910.

గుప్తమహారాజ్ (స్వామి సదానంద) జబ్బుగా ఉన్నారని విని మాతృదేవి నిన్న ఆయన్ని [illegible] [illegible]. బాబూ ఇద్దరూ ఎంతో జా[illegible]గా ఆయనకు [illegible] పరిచర్య చేస్తున్నారు. అమ్మ వారిసంగతి ప్రస్తావించి 'నిజమైన సాధువులంటే వారే. వారి జీవితాలు ధన్యమయినవి. అంతకన్న వేరేసాధువు లెవరున్నారు?' అన్నది. అదేసందర్భంలో ఆమె ఇంకా ఇలాగన్నది. "జోగీన్ చటర్జీ (స్వామి నిత్యానంద) శిష్యులుకూడా ఆయనకెంతో జాగ్రత్తగా పరిచర్య చేశారు. వారంతా తూర్పు వంగదేశంనించి వచ్చారు. కాశీపూర్‌లోకూడా శిష్యులందరూ ఠాకూరుకు అత్యంత జాగరూకతతో పరిచర్య చేశారు. శిష్యులకులాసా ఉండడంకోసం అనేకవిధాలుగా ప్రసంగించేవారాయన. మనుష్యులతో చాలా చాకచక్యంగా వ్యవహరించేవారాయన. నిజానికి ఆయనకంతగా పరిచర్య చెయ్యవలసిన అవసరమే ఉండేదికాదు. కాని శిష్యులు [illegible] వెళ్లవార్లూ మేలుకొని కూర్చోవలసివచ్చేది. ఆయన ఆహారం అంతగా తీసుకునేవారుకాదు. [illegible] కొంత గంజిమాత్రమే తీసుకునేవారు.

ఒకసారి ఠాకూరు అకాలంలో ఉసిరికాయ కావాలన్నారు. మూడురోజులపాటు అదేపనిగా వెతికి దుర్గాచరణ్ నాగ్ అతికష్టంమీద రెండు మూడు కాయలు సంపాదించగలిగాడు. గత మూడు రోజులనుంచీ ఆయన ఆహారమే తీసుకోలేదు. ఠాకూరు ఉసిరికాయ తీసుకుని కంటనీరు పెట్టుకున్నారు. దుర్గాచరణ్ కేసి చూసి 'నీవు

ఢాకాకిగాని ఇంకెక్కడికయినాగాని వెళ్లావేమో అనుకున్నాను' అన్నారు.

ఆపైన ఠాకూరునాతో వేడివేడి వంటకం తయారుచెయ్యవలసిందని చెప్పారు. అది తయారయిన తరువాత ఆరగించడానికి స్వయంగా తామే కూర్చున్నారు. ఆవిధంగా దుర్గాచరణ్‌కి స్వయంగా ప్రసాదం అనుగ్రహించాలని ఆయన సంకల్పం. కాశీపూర్‌లో ఠాకూరు అంత్యకాలం లో నివసించిన భవనానికి చాలా వ్యయమవుతూండేది. దానిలో మూడురకాల వంటకాలు తయారవుతూండేవి. మొదటిది ఠాకూరు పథ్యపానాలకోసం. రెండవది నరేన్ మొదలయినవారికోసం. మూడవది మిగిలినవారికి. అందుకని నలుగురిదగ్గర చందాలు వసూలు చేస్తూండేవారు. కనకనే ఒకవ్యక్తి చందా ఇవ్వవలసివస్తుందని అక్కడినించి వెళ్లిపోవడం జరిగింది.

ఓం తత్ సత్

శాంతిమంత్రము

ఓం పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే ।
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావ శిష్యతే ॥

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

ఓం పూర్ణమ్ అపరిచ్ఛిన్నము అదః అది. పూర్ణమ్ అపరిచ్ఛిన్నము ఇదమ్ ఇది. పూర్ణాత్ అపరిచ్ఛిన్నమైనదానినుండి పూర్ణమ్ జగత్తు అంతా ఉదచ్యతే ఉదయించినది. పూర్ణస్య అపరిచ్ఛిన్నముయొక్క పూర్ణమ్ జగత్తునంతను ఆదాయ తీసివేయగా పూర్ణమ్ ఏవ అపరిచ్ఛిన్నమే అవశిష్యతే మిగులును.

అదృశ్యము అపరిచ్ఛిన్నము. దృశ్యముకూడా అపరిచ్ఛిన్నమే. అపరిచ్ఛిన్నమైనదాని నుండి అపరిచ్ఛిన్న వ్యాప్తిగల జగత్తు ఉదయించినది. అపరిచ్ఛిన్నమైన జగత్తు బయటికివచ్చినా అపరిచ్ఛిన్నము మార్పులేకుండా అలాగే ఉన్నది.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

ఈశావాస్యోపనిషత్

ఓం ఈశావాస్యమిదగ్ం సర్వం యత్కించ జగత్యాం జగత్ ।
తేన త్యక్తేన భుంజీథా మాగృధః కస్యస్విత్ ధనమ్॥ 1

జగత్యామ్ ఈ జగత్తులో యత్‌కించ (ఉన్న) ప్రతిదీ జగత్ మార్పుగలది. ఇదం సర్వం ఇదంతా ఈశా ఈశ్వరునిచే వాస్యమ్ ఆవరించబడవలెను. తేన త్యక్తేన దాని (జగత్తుయొక్క) త్యాగమువలన భుంజీథాః స్థితిని పొందవలెను. కస్యస్విత్ ఎవరియొక్క ధనమ్ ధనమును మాగృధః ఆశించవలదు.

అశాశ్వతమైన ఈ జగత్తులో మార్పుగల ప్రతిదీ[1] ఈశ్వరునిచే ఆవరించబడవలెను. ఇట్లు జగత్తును త్యాగము[2] చేయుటద్వారా స్థితిని[3] పొందుము. ఎవరియొక్క[4] ఐశ్వర్యమును ఆశించవలదు.[5]

ఈ మంత్రము ఆత్మవిచారణయే ఏకైక విధిగా గల సన్న్యాసియొక్క ధర్మమునకు సంబంధించినది.

1. మార్పుగల ప్రతిదీ : గంధపుచెక్కకు నీటితో కలిగిన సంపర్కమువలన వచ్చిన దుర్వాసన రాతిపై రుద్దినపుడుపోయి గంధపుచెక్కకు స్వతస్సిద్ధమైన సుగంధము ఏవిధంగా ఆవరించునో ఆవిధముగనే విచారణవలన జగత్తుయొక్క మార్పు అపరిచ్ఛిన్నతపోయి జగత్తుయొక్క జ్ఞాతయొక్క స్వతస్సిద్ధమైన ఈశ్వరత్వము వ్యక్తమగును.

'మార్పుగల' అనడం మార్పులేని శాశ్వతమైన జగత్తుకు అధిష్ఠానమైన ఈశ్వరుని స్ఫురింపజేయును. 'ఆవరించును' అనడం ఈశ్వరుని అంతర్యామిగా అతీతునిగా స్ఫురింపజేయును.

2. త్యాగము : ప్రాపంచిక జీవితమును దానికి సంబంధించిన కోర్కెలను విడచుట విచారణకు మూలము.

3. స్థితిని పొందుము : త్యాగము ఆత్మను తెలిసికొనుటకు స్వస్వరూపానందమును పొందుటకు తోడ్పడును. ప్రాపంచిక దృష్టికలవారు తమ కోర్కెలను అనుభవించుటద్వారా స్థితిని సాధించుకుంటారు. ఇందుకు భిన్నముగ సన్న్యాసి త్యాగమువలన స్వస్థితిని పొందును.

4. ఆశించవలదు : ప్రాపంచిక సుఖములకు సాధనము ధనము. ఆత్మానందమునకు సాధనము త్యాగము.

5. ఎవరియొక్క : తనది, పరులవి. అని అర్థము.

హితోపదేశము

శ్రీ నిత్యానందస్వామి

పరిశుద్ధాత్ములైన సోదర సోదరీమణులారా! అనేక ధర్మములను వినుటకంటె విన్న కొంచెమైనను ఆచరించుటకై పూనుకొనుట శ్రేయస్కరము. కాబట్టి ఈ తెలుపబోవు ధర్మములను మీరు మీ జీవితకాలమున సదా జ్ఞప్తి యందుంచుకొని కార్యరూప మొసగుటకై తీవ్ర ప్రయత్నము చేసినచో అచిరకాలములోనే మీకు దుఃఖరాహిత్యము శాశ్వతానంద పదవి చేకూరగలవు.

బహుజన్మార్జిత సుకృతముచే మనకీ మానవ జన్మ లభించినది. భగవత్సాయుజ్యము నొందుటకై ఇతర జన్మలందు లేని గొప్ప సదవకాశము ఈ మనుష్య జన్మమందుగలదు. దేవతలుకూ మోక్షము నొందవలెనన్న మానవులై జన్మించి జ్ఞాన సంపాదనము గావింపవలసినదే. కాబట్టి ఇట్టి దుర్లభతమమైన ఈ మానవ జీవితమును భగవదన్వేషణమునకై ఆత్మసాక్షాత్కారమునకై వినియోగించినచో మన కర్తవ్యమును నెరవేర్చినవార మగుదుము. అట్లుగాక, ఇతరములైన ప్రాపంచిక వస్తుజాలముల సంపాదనమునకే యావత్కాలము గడపి భగవచ్చింతన లేశమైనను కావింపకున్నచో ఈ యుత్తమ జన్మను వ్యర్థపరచినవారమై తుదకు దుఃఖములపాలు గావలసివచ్చును.

"నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే" అన్నట్లు జీవునియందున్న సంచిత పాపపంకిలము ఎంతెంత క్షీణించుచుండునో అంతంత అధికముగ ఆతనికి భగవంతునియందలి భక్తి వృద్ధినొందుచుండును. కావున బహు జన్మార్జితమగు అట్టి పాపము క్షయించుటకై మనుజుడు మొట్టమొదట పుణ్యకర్మలను నిరివిగ నాచరింపవలెను. "జపతోనాస్తి పాతకమ్" అని పెద్దలు చెప్పిరి కావున జపధ్యానాదులుకూడ పాప పరిహారమునకు తప్పక తోడ్పడగలవు. ఈ రీతిగ దానధర్మాది సత్కర్మలద్వారా భగవద్భజన నామసంకీర్తన జపధ్యానాదులద్వారా జీవుడు తన సంచిత పాపరాశినంతయు క్రమక్రమముగ నశింపజేసికొనుచురాగా భక్తి అతనియందు అధికముగ పాదుర్భవించినదై భగవంతుని పొందవలెనను తీవ్ర ఆవేదన జనించును. దానినేము ముక్షుత్వమందురు. అప్పుడు అతడు తాను చేయు సమస్త కర్మలను భగవదర్పితముగనే చేయును. స్వార్థము కొరకుగాని ఫలాపేక్షచేగాని చేయడు. అట్టి ఫలాపేక్షారహితమగు (నిష్కామ) కర్మచే చిత్తము అత్యంతము శుద్ధమగును. చిత్తమెపుడు శుద్ధమగునో అపుడు నిర్మలమగు అద్దమునందు సూర్యబింబము స్వచ్ఛముగ ప్రకాశించునట్లు ఆత్మజ్ఞానము పరిశుద్ధచిత్తమున ప్రకాశించును. అపుడు తాను కేవలము సచ్చిదానంద స్వరూపమగు పరమాత్మయే యనియు బంధము గాని దుఃఖముగాని తనకేకాలమునందును లేవనియు అజ్ఞానవశమున తాను బద్ధుడనని యింతి కాలము తలంచుచు దుఃఖముల ననుభవించుచుంటిననియు ఈ జగన్నాటకమంతయు చిత్తముచే కల్పింపబడిన ఒకానొక మిథ్యాజాలమనియు విస్పష్టముగ తెలిసికొనును. అప్పుడు జీవునకు కలుగు ఆనందమునకు మేరలేదు. ఇక జన్మ సఫలమైనదని తలంచును. నిరతిశయానందము ననుభవించును. అదియే జీవన్ముక్త స్థితి. అదియే మన యందరియొక్క పరమలక్ష్యము. ఈ జీవితమందే మనమందరము అట్టి మహోన్నత స్థితిని సంపాదించుకొనవలెను. లేకున్న, ఈ సదవకాశములు మరల దొరుకవు. భగవదనుగ్రహమువలన ఆరోగ్యము తెలివి సంపద సద్గురు బోధ మున్నగునవి అన్నియు కలిగియున్న ఈ తరుణమున మనము మన ఆత్మోన్నతికై యత్నింపనిచో అటుపిమ్మట అవి మనలను వీడినప్పుడు పశ్చాత్తాప పడవలసివచ్చును. దీపమున్నప్పుడే ఇల్లు చక్కబెట్టుకొనవలెను. ఆయువు దినదినము క్షీణించుచున్నది. మృత్యువను పిశాచము జీవుని కబళించుటకై కాచుకొనియున్నది. కాబట్టి సంసార సాగరమునుండి దరిజేరుటకై భగవంతుడను నావను ఇప్పుడే వెతికికొనవలెను. ఈ విషయమును గ్రహింపజాలక అజ్ఞానులు మాయావశమున భగవంతుని విస్మరించి పారలౌకిక ధర్మమునుగూర్చి ఒకింతేని యత్నింపక దేహము శాశ్వతమనియు, ఈ జగత్తు సత్యమనియు నమ్మి అనేక వ్యవహారములందు తగుల్కొని ప్రాపంచిక విషయభోగలాలసులై ఆ క్షణికానందములతోనే సంతృప్తిపడుచు తుదకు జీవితమును వ్యర్థముగ ధారవోయుచున్నారు. వాస్తవముగ దృశ్య విషయములందు ఆనందము లేదు. మరియు వానిని అనుభవించినకొలది తృష్ణ పెరుగునేకాని తరుగదు. ఒకవేళ ఏ లేశమైనను ఆనందము అందున్నప్పటికిని అది కొండంత దుఃఖముతోగూడియే యుండును. "సౌఖ్యంతు బిందుమాత్రేణ దుఃఖం పర్వతమేవ చ" అన్నట్లు అట్టి దుఃఖపూరితమైన అల్పసుఖములకొరకు పరువిడి తుదకు క్లేశమునే తెచ్చుకొనుచు పరమార్థమును మరచి ఈ యమూల్య జీవితమునంతయు వ్యర్థము చేయుట పాడియా? ఎందరో చక్రవర్తులు రాజులు పూర్వమీ దృశ్య విషయములన్నిటిని అనుభ

వించి అనుభవించి విసిగివేసారి తుదకు అందు వాస్తవిక సౌఖ్యము లేదని తెలిసికొని అట్టి రాజభోగములనన్నిటిని తృణమువలె పరిత్యజించి పిమ్మట ఏ అనుభవజ్ఞుడగు మహనీయునో ఆశ్రయించి ఆత్మజ్ఞానము నొంది తరించిరి. ఈ రీతిగ బాగుగ చింతన చేసి ముముక్షువులైనవారు అసారములైన దృశ్య విషయములను పరిత్యజించుట యను వైరాగ్యమును బాగుగ నలవరచుకొనవలెను. కావుననే వైరాగ్యమను ప్రమిదయందు భక్తియను తైలమునుపోసి జ్ఞానదీపమును వెలిగింపవలెనని పెద్దలు చెప్పుదురు. ఈ ప్రకారముగ పైన దెల్పిన నిష్కామకర్మ భక్తి వైరాగ్యము జ్ఞానము మున్నగువానినన్నిటిని బాగుగ నభ్యసించుచు అట్టి అపూర్వ ఆయుధముల సాయముచే అవిద్యయను శత్రువును సంపూర్ణముగ నోడింపవలయును. అపుడే ఆత్మ సామ్రాజ్యాధిపత్యము మనకు లభించి జన్మ కడ తేరును.

ప్రతి జీవునియందును అనేక జన్మలనుండి బాగుగ ఘనీభవించియున్నట్టి వాసనలు సంకల్పములు ఎన్నియో గలవు. మేఘము సూర్యుని కప్పివేయునట్లు ఈ సంకల్పములన్నియు ఆత్మను మరుగుపరచుచున్నవి, కాబట్టి ఆత్మ నిర్మలముగ ప్రకాశింపవలెనన్న మనస్సునందున్న సంకల్పముల నొక్కొక్కదానిని పారద్రోలవలెను. మొదట దుస్సంకల్పములను సత్సంకల్పములచే నణగద్రొక్కి ఆపిదప కేవలము సంకల్ప రహితమగు పదవి నొందవలెను. అట్లే ఒక్కొక్క ఇంద్రియమునుగూర్చి బాగుగ విచారణ చేసి దానిని విషయముల వైపునకు పరుగిడనీయక అరికట్టవలెను. ఆత్మ (స్వస్వరూప) చింతనకూడ ప్రక్కప్రక్కన చేయుచురావలెను. అనగా జీవునియొక్క యథార్థ స్వరూపమగు పరమాత్మయొక్క లక్షణములను నిరంతరము మననము చేయుచుండవలెను. ఈ ప్రకారము బహుకాలము చేయుచురాగా తుదకు దృశ్యము నుండి మనస్సు మరలి అంతర్ముఖమై ప్రత్యగాత్మయందు విలీనమై జీవ బ్రహ్మైక్యము సిద్ధించును. అదియే జీవుని పరమావధి. అదియే మన జీవిత లక్ష్యము. కర్మచేగాని యోగముచేగాని ధ్యానముచేగాని అందొకటిచేగాని అన్నింటిచేగాని మనుజుడు ఎట్లైనను ఆ పరమ లక్ష్యమును ఈ జన్మయందు పొందియే తీరవలెను. లేనిచో ఇంకను అనేక జన్మలందు సంసార చక్రమున తగుల్కొని మితిలేని దుఃఖముల ననుభవింపవలసియుండును.

అయిన గృహస్థాశ్రమమున నున్నవారు అట్టి పరమోన్నత లక్ష్యమును పొందుటకు వీలుండునా యనినచో నిస్సంశయముగ పొందవచ్చును. ఆత్మ సాక్షాత్కారము (లేక జీవన్ముక్తి) ఒక ఆశ్రమముపైగాని జాతిమతములపైగాని దేశముపైగాని స్త్రీ పురుష భేదముపైగాని ఆధారపడియుండదు. ఏ యాశ్రమమునకు జెందినను ఏ ప్రదేశమున నున్నను చేయవలసిన సాధనను సక్రమముగ జేసినచో ఎవరైనను భగవత్సాయుజ్యము నొందగలరు.

“నివృత్తరాగస్య గృహం తపోవనమ్” అనునట్లు రాగద్వేష రహితుడగు గృహస్థుని ఇల్లు తపోవనమనియే చెప్పబడును. అట్లే రాగద్వేష సహితుడగు తాపసియొక్క ఏకాంత కుటీరము సహితము దారుణ ప్రపంచరంగమే యగును,

కాని గృహస్థాశ్రమమున నున్నవారికి కొన్ని బాధ్యతలు అధికముగా నుండుననుట నిక్కము. తక్కిన అన్ని ఆశ్రమములవారిని పోషింపవలసినవారు గృహస్థులే కనుక కొంత వ్యవహారకాండ వారికి మిగిలియేయుండును. అయినప్పటికిని వారు చేయు ఆ వ్యవహారము ఇతరులకు ఉపకరించునదిగను ధర్మపూర్వకముగను భగవదర్పితముగను ఉన్నచో అయ్యది వారి చిత్తశు

ద్ధికి తప్పక అనుకూలించును. ఈ సందర్భమున గృహస్థులు నిర్వహింపవలసిన కొన్ని ధర్మముల సూక్ష్మముగ తెలుపుట మంచిదని తలచుచున్నాను.

ప్రతిదినము ప్రాతఃకాలము బ్రహ్మముహూర్తమున (4 గంటలకు) నిద్రలేచుటను అభ్యసింపవలెను. లేవగనే పడకపైనుండియే కొంతసేపు భగవంతునిగూర్చి చింతనచేసి (కొన్ని ప్రార్థనా శ్లోకములను భక్తిపూర్వకముగ పఠించి) తానీ దినమంతయు అనేక కార్యములందు ప్రవేశింపనున్నాననియు ఆయాకార్యము లన్నిటియందును మనఃస్థైర్యమును ధర్మబుద్ధిని ప్రసాదింపవలెననియు సర్వేశ్వరుని వినయపూర్వకముగ ప్రార్థింపవలెను. మరియు తాను ఆ దినము చేయబోవు వ్యవహారము లన్నిటిని ఒక్క పర్యాయము జ్ఞాపకమునకు దెచ్చుకొని బహు జాగరూకతతో భగవత్ స్మృతితో అందు ప్రవేశించుచున్నట్లు భావనచేసికొనవలెను. ఈ రీతిగ కొన్ని పవిత్ర నిశ్చయములను గావించుకొని పడకపై నుండిలేచి స్నానాది నిత్యకృత్యములను నెరవేర్చుకొని తన ధ్యాన గృహమునందు ప్రవేశింపవలెను.

ప్రతి గృహస్థునిఇంటను ప్రత్యేకముగ ఒక ధ్యాన (కుటీరము) స్థలము లేక గది ఉండుట మంచిది. అందు అతనియొక్క ఇష్టదైవముయొక్కయు గురుదేవునియొక్కయు ప్రణవముయొక్కయు మహర్షులయొక్కయు భక్తశిఖామణులయొక్కయు పటములుంచి ధూపదీపాది సంయుక్తముగను పరమపవిత్రముగను శుద్ధముగను దానినుంచవలెను. ఏలయనిన పూజాగృహమును ప్రవేశింపగనే సాధకునకు ఒకవిధమగు దైవికఉత్తేజము కలిగి మనస్సు ఊర్ధ్వముఖము కావలెను. పవిత్రాణువులచే ఆ స్థలమును వ్యాపింపజేసినచో పవిత్రభావన లచట కలిగియున్నచో (దుష్టజనులను నాస్తికులను రానీయక చూచుచో) పరిశుద్ధమగు వాతావరణము అచ్చట తప్పక ఏర్పడగలదు. స్నానానంతరము ఆధ్యానగృహమున ప్రవేశించి పరమభక్తితో గీతాపారాయణము పూజ జపము మున్నగునవి ఆచరింపవలయును. ఒక జపమాల ఉండుటయు మంచిది, ఆధ్యానసమయమున మనస్సును ప్రాపంచిక విషయములవైపునకు పోనీయక భగవంతునివైపునకే త్రిప్ప ప్రయత్నింపవలయును. కనీసము ఒక అరగంటయైనను ఆ పూజామందిరమున గృహస్థుడు ధ్యానాదులయందు గడుపవలెను. అట్లు ప్రార్థనాదులను నెరవేర్చిన పిదపనే ఆహారమును గైకొనునట్టి దృఢనియమమున కాతడు సదా కట్టుబడి యుండవలెను. ఏలన పరమార్థానుభవము మాటలతో వచ్చునదికాదు. నియమనిష్ఠ లుండవలెను. అట్లుకానిచో మనస్సున కాతడు బానిసయై అది చెప్పినట్లు చేయవలసివచ్చును.

ఈ రీతిగ గృహస్థుడు తన ధ్యాన కార్యక్రమమును పూర్తిచేసికొని ఆ పిమ్మట తన అవసర దైనికవ్యవహార కార్యములందు ప్రవేశించి ధర్మపూర్వకముగ వానిని నెరవేర్చి మరల రాత్రి భోజనాత్పూర్వము ఉదయమువలెనే కొంతసేపు భగవంతుని ధ్యానింపవలెను. పిదప రాత్రి పరుండబోవునపుడు తాను ఆదినమందు చేసిన పొరపాట్లు ఏవైన నుండినచో సవరించుకొని మరుసటిదినము అవి చేయకుండులాగున కృతనిశ్చయుడు కావలయును.

గృహస్థుడగువాడు తన శక్తికొలది అతిథి అభ్యాగతులను ఆదరించుచు దీననారాయణులకు సహాయముచేయుచు ఉత్తములగు బ్రహ్మనిష్ఠులనుపోషించుచుండవలెను. దానములలోను ప్రప్రథమమున బ్రహ్మవిద్యా పోషణకొరకు అ

నగా ఉత్తమబ్రహ్మనిష్ఠులగు సాధువులకొరకు పరమార్థవిషయములకొరకు ఒనర్చునది సర్వశ్రేష్ఠము. ఆపిదప లౌకికవిద్యాపోషణకై యొనర్చుదానము ఉత్తమము. అటుపిదప అన్నదానము. ఆతరువాతి చెరువులు బావులు సత్రములు మున్నగునవి నిర్మించుట. ఏ దానమైనను పాత్రతనెరిగియే అనగా దానమును గ్రహించువాని యోగ్యత ననుసరించియే చేయవలెను.

ఇట్లు పైన చెల్పినరీతిని దినదినమును తాను ముఖ్యముగ నాచరింపవలసిన వ్యవహార కార్యములను పూర్తిచేసికొని తక్కిన సమయమును వ్యర్థముగ బోనీయక ఏదైన సద్గ్రంథమును పఠించుచుండవలెను. లేదా అనుభవజ్ఞులగు మహాత్ములయొద్ద సద్బోధ వినుచుండవలెను. సాధ్యమైనంతవరకు ఎల్ల కాలములందును మనస్సు భగవదున్ముఖముగనే యుండునట్లు చూడవలెను. అపుడే పూర్ణపవిత్రత ఏర్పడగలదు. పుణ్యకార్యములచే నిష్కామకర్మచే చిత్తమును శుద్ధమొనర్చుకొని దుస్సంకల్పములను బారద్రోలి ఇంద్రియనిగ్రహము గావించుకొని భక్తిజ్ఞాన వైరాగ్యములద్వారా స్వస్వరూపము నెరుగుటయే మోక్షమునకు దారి. అది తప్ప మోక్షమునకు వేరొక దారి ఎద్దియును లేదు. ఎవరు ఎన్ని బోధలు చెప్పినను తుదకు పర్యవసానమిదియే. కాబట్టి ఈపరమలక్ష్యమునే చిత్తమందుంచుకొని దానికి సాధనభూతముగ పైన వచించిన పూజాజపధ్యానాదులను నియమముతప్పక ఆచరించుచుండినచో శీఘ్రముగనే భగవంతునియొక్కయు సద్గురునియొక్కయు అనుగ్రహముగలిగి మన శ్శాంతి ఏర్పడి ఈ జన్మయందే దుఃఖరహితులై పరమానంద మనుభవింపగలరు.

ఆ ప్రయత్నమున సర్వేశ్వరుడు మనకు తగిన శక్తి సామర్థ్యములను ఆయురారోగ్యములను యుక్తాయుక్త వివేకమును అనుగ్రహించుగాక.

జపదీక్ష

దే. నారాయణశాస్త్రి

''నామస్మరణా దన్యోపాయం నహి పశ్యామోభవతరణే'' ''భవసాగరమును దాటుటకు భగవన్నామముకంటె సులభోపాయము లే'' దని చెప్పినారు మన పెద్దలు. ఆధ్యాత్మిక సాధనలన్నిటిలో ఇదియే సులభతమ సాధన. జపధ్యానములు ఏకకాలమున జరుపబడవలసినవే యైనను కొంత అభ్యాసబలములేనిచో అది అసాధ్యము కాబట్టి ''మంత్రోద్దిష్ట దేవతామూర్తి పై లేక మంత్రార్థముపై మనసు నిలువక యథేచ్ఛముగా చరించుచున్నను మనస్సున కొంత భాగమైనను జపకార్యమున సక్తముగాకుండిన జపించుట సాధ్యముకాదు గనుక కేవల జపమును నిష్ఫలము కానేరదు'' అని తత్త్వవిదులు చెప్పియున్నారు. కాని ఇట్టి జపము చేయుటకు కూడ అనేకులకు ఇచ్ఛ కలుగుటలేదు. సాధారణముగ అందరకును ఆత్మీయ స్తుతులను పరదూషణములను పనికిమాలిన ప్రసంగములను చేయబూనిన ఎక్కడలేని యుత్సాహమును ఉత్తుంగ తరంగములుగా ఉబికి వచ్చుచుండును. కాని పట్టుమని పది నిమిషములు పరమేశ్వర నామ ముచ్చరించుచు కూర్చుండిన ఎక్కడలేని విసుగు ఆవేశించి భక్తులచే అమృతముతో బోల్చబడిన భగవన్నామము, వారికి హాలాహల తుల్యమై జపము చాలించి లేవ దలపుగలుగును.

అనంత వైకుంఠ ముకుంద కృష్ణ
గోవింద దామోదర మాధవేతి
వక్తుం సమర్థోఽపి న వ_ కశ్చిత్
అహోజనానాం విషయాభిముఖ్యం!

"అయ్యో, ఈ మానవులు భగవన్నామముల నుచ్చరింప సమర్థులైయున్నను ఒక్కరును పలుకరే!" అని కులశేఖర భూపాలుడు ఘోషించి యున్నాడు. ఏల పలుకుదురు?

పుణ్యస్య ఫలమిచ్ఛంతి
పుణ్యం నేచ్ఛంతి మానవాః
న పాప ఫలమిచ్ఛంతి
పాపం కుర్వంతి యత్నతః

'మనుష్యులు పుణ్య ఫల మగు సుఖమును కోరుదురు కాని పుణ్య కార్యములను మాత్రము చేయరు. పాప ఫల మగు దుఃఖము నాశింపరు కాని ప్రయత్నపూర్వకముగ పాప కర్మములనే ఆచరించుచున్నారు.' అని యొకకవి నుడివినట్లు వేపచెట్టును పెంచి అందు కాయు మామిడి పండ్లను తినుటకై ఎదురుచూచెడి వెఱ్ఱి విధానము నే యనుసరించుచున్నారుగదా జనులనేకులు!

ఇక, స్నానము చేసి శుచిగా నున్నప్పుడు మాత్రమే లేక ముఖపాదప్రక్షాళనము చేసికొనిన పిమ్మట మాత్రమే మంత్ర జపము చేయు ఆచారమున్నది. కాని శ్రీకృష్ణచైతన్యాది భగవదంశ సంభవులు దేశకాలాధికారాది నియమ రహితముగా హరినామస్మరణ చేయవచ్చు నను అభిప్రాయ మొసగియున్నారు.

శుచిర్వా ప్యశుచిర్వాపి
యోజపేత్ ప్రణవం సదా
న స లిప్యతి పాపేన
పద్మపత్ర మివాంభసా

అని యోగచూడామణ్యుపనిషత్తు సర్వకాల సర్వావస్థలయందును ఓంకారజప మొనర్చుటకు అనుజ్ఞ నిచ్చి యున్నది. "అపవిత్రుడుగాని పవిత్రుడుగాని భగవతుని స్మరించినంతనే వాడు బాహ్యాభ్యంతర శౌచములు రెండునుకలవాడగుచున్నాడు" అని సంధ్యావందనమున ప్రారంభముననే చెప్పబడియున్నది. అయినను,

స్వగ్రామే పూర్ణమాచారం
అన్యగ్రామే తదర్థకం
పట్టణే పాద మాచారం
పథి శూద్ర వ దాచరేత్

అనునట్లు శుచిగా ఉండుటకు వీలులేని పరిస్థితులలో మాత్రమే, అశుచిగా నున్నను నారాయణనామజపము సలుపుట కిది అంగీకార మని భావించి సదా శుచిగా నుండుటకు ప్రయత్నింప నగును. కొందరు మహాత్ములు "సోఽహం" అను మంత్రాక్షరములను ఉచ్ఛ్వాస నిశ్శ్వాసములతో జేర్చి యెల్లప్పుడును జపించుచుందురు. అద్వైతభావబోధకమగు ఈ మంత్రమును జపించుట సామాన్య మానవులకు హానికరము కావచ్చును.* కావున తమకు ప్రియమగు ఏనామమునైనను ఏ మంత్రమునైనను జపించుటకు ఈపద్ధతినే అవలంబింపవచ్చును. జపనైరంతర్యము నలవరచుకొనుటకు ఇది చక్కని యుపాయము. సాధారణముగా అన్ని మంత్రములకును ఆద్యక్షరము ఓంకారమై యుండును. "ఓమిత్యేతన్న రేచయేత్" అని యమృతనాదోపనిషత్తులో చెప్పబడినది. కనుక పరమ పవిత్ర మగు ప్రణవమును నిశ్శ్వాసముతో చేర్చి జపింప కూడదు. "ఓం" అను ఒక్క అక్షరమునుగాని మంత్రాక్షరము లెక్కువగా నున్నచో అందలి మరికొన్ని

*"అనుభూతిరభావేఽపి, బ్రహ్మాస్మీతి విచింత్యతాం" అని వేదాంత పంచదశిలో చెప్పబడియున్నను శ్రీ రామకృష్ణాది మహనీయులు ఇట్లు భావించుట దేహాభిమానము కలవారికి వినాశ హేతువగునని చెప్పియున్నారు.

యక్షరములనుగాని పీల్చుకొను గాలితో చేర్చి తక్కిన యక్షరములను విడుచు గాలితో కలిపి గురూపదిష్ట మంత్రమును జపింప నగును. ఈ అక్షర విభాగము అర్థము చెడకుండునట్లు చేయవలెను. ఐదారుకంటె ఎక్కువ అక్షరము లుండని మంత్రము నెన్నుకొనిన ఇట్లు జపించుట కనుకూలముగా నుండును. ఇట్టి నిరంతర జపాభ్యాసము వలన మితభాషిత్వాదిసుగుణములును అలవడుట కవకాశ మున్నది. మాటలాడుట నెంత తగ్గించిన అంత ఎక్కువ మంత్రజపమునకు వీలుకలుగును. "మాట లుడుగకున్న మంత్రంబు దొరకదు" అని వేమన యోగి పలికియున్నాడు. శ్రీ రమణమహర్షులవారు దినమున కెన్ని మాటలు పలుకుదురో అవి వేళ్లపై లెక్కింప దగియుండెనని వారి శిష్యులగు సత్యానంద తీర్థానధూతల వారు వక్కాణించి యున్నారు. మహాపురుషులందరును అనవసర ప్రసంగములనే కాక అవసర ప్రసంగములను సైతము చేయక జపధ్యానముల నలుపుటకై తఱచుగా మౌనవ్రతము నవలంబించుట మనకు తెలిసినదే గదా! సాధ్యమైనంత వఱకు సంభాషణ తప్పించుకొనుటకు ప్రయత్నింపవలెను. మాటలాడుట తప్పనిసరియైనపుడు మధ్య మధ్య క్షణకాలము మాటలాపి భగవన్నామమునుగాని గురూపదిష్టమంత్రమునుగాని మూడు మారులైనను మానసికముగ జపించి తరువాత సంభాషించుట నలవాటు చేసికొనవలెను. ఒకే నామమును జపించుటకు విసుగుకొను వారును నిరంతరము హరినామస్మరణ చేయు ఓరిమి లేని వారును ఉదయ సాయంకాలములందైనను తమ కిష్టమగు ఏదైన సహస్రనామస్తోత్రమునో నామావళినో చదువవచ్చును. ఇట్లు చేయుట వలన ప్రతి దినమును రెండువేల భగవన్నామ స్మరణములనైనను ఉచ్చరించినట్లగును. మహాత్ములు క్షణార్థమునైనను ఈశ్వరస్మరణరహితముగా బోనీయకుండుటచే ఇష్టదైవనామజపమును కోట్లకొలదిగా చేయగలిగి విగతపాపులై వారి నామస్మరణయే ఇతరుల ధన్యుల జేయ గలిగినంతటి పవిత్రమూర్తులై యున్నారు. శ్రీవివేకానందస్వామి మొదలగు శ్రీరామకృష్ణభగవానుని శిష్యులు "బ్రాహ్మముహూర్తమున లేచి కాలకృత్యములు తీర్చికొని పూజామందిరమున జపమారంభించినచో ఒక్కొక్కప్పుడు సాయంకాల మగుచుండెడి" దట. (శ్రీ. వి. జీ. చ.) శ్రీమద్విద్యారణ్య యతీంద్రుడు గాయత్రీమంత్రమును అక్షరలక్షలు జపించుచుండెనని జనశ్రుతి కలదు. గాయక బ్రహ్మ యగు శ్రీత్యాగరాజు రామతారకమంత్రమును ఇరువది నాలుగుకోట్లు జపించి తజ్జప ఫలమును శ్రీరామార్పణము చేసిననాటిరాత్రి శ్రీరామచంద్రుడు సాక్షాత్కరించినట్లు వదంతి యున్నది. పూర్వము గౌతముడను బ్రాహ్మణుడు అత్యంత శ్రద్ధతో ఫలాపేక్షారహితుడై తదేక దీక్షతో వేయి సంవత్సరములు దేవమంత్రము జపింపగా సావిత్రి ప్రత్యక్షమై "నీయభీష్టమును దెలుపుము, నెఱవేర్చెద" ననగా అతడు "తల్లీ! నీ నామ జపము చేయుటకు శ్రద్ధను ఓపికను ప్రసాదింపుము. నాకింకే వాంఛలును లేవు" అని కోరె, ఆ వరము నొసగి ఆమె చనినపిదప మరల నూరు దివ్యవర్షముల కాలము నామజపమున గడపెనట. (భార. శాం. ఆ.) కేవలము దేవీనామమును జపించుటకే జన్మించియుండెనేమో ఆ మహానుభావుడు. వీరందరిని మించిన జపదీక్ష గలిగి సిద్ధావస్థ నందిన మహనీయుడు హనుమన్మహావీరుడు. ఆతని జప దీక్షను ప్రకటించు నొక సంఘటనను గూర్చి పౌరాణికు లిట్లు చెప్పుదురు. శ్రీరామ పట్టాభిషేకానంతరము సీతాదేవి తన కత్యంత ప్రీతిపాత్రుడగు ఆంజనేయుని బిలిచి యొక ముక్తాహారమును బహుమతిగా నిచ్చెను. ఆతడును సవినయముగా దానిని బరిగ్రహించి తదేక దృష్టితో

దానిని కొంతసేపు చూచి ముక్కునొద్ద నుంచుకొని వాసనచూచెను. తర్వాత ఆ ముత్యాలసరమునందలి కొన్ని ముత్తెముల గైకొని వానిని గొరికి చప్పరించి యుమ్మివైచెను. మిగిలిన ముత్యముల జెవికడ నిడికొని విని వానియందేమియు ధ్వని వినబడకపోగా వానిని విసరివేసెను. దీని నంతయు జూచుచుండిన యొక వానరుడు అతని నిట్లాక్షేపించెను. "ఓయీ! నీవు మిక్కిలి బుద్ధిశాలి వనుకొని యుంటిని. ఎంత యవివేకముగా ప్రవర్తించు చున్నావు! అమ్మవారు ఎంతయో ప్రేమతో నీకు ముత్తెపు దండను బహుమానమీయగా దాని నిట్లు చేయుట ఆమె నవమానించుట యని ఎరుగవైతివి. ఇప్పుడైనను కోతిచేష్టలుమాని కొంతసేపు గంభీరముగ కూర్చుండవలదా?" అప్పుడు మారుతి అతనితో నిట్లనెను. "ఓరీ! పరమ మూఢుడవైన నీకు నా చర్యల యంతర్భావము బోధపడునా? ఆ హారమున సారమేమి కలదు? సువాసన సున్న. సుశబ్దము శూన్యము. రుచియూ లేదు. అందమైనను యేమున్న దందు? నిస్సారమైన యీ కొరమాలిన వస్తువును ఏ ప్రయోజనము నుద్దేశించి నాయొద్ద నుంచుకొనవలెను? చూడుము దీని ప్రభావము" అని పలికి తన శరీరమునందలి యొక వెండ్రుకను బెఱికి అతని చెవిసమీపమున నుంచెను. ఆ రోమమున "రామ రామ రామ రామ" యను నినదము వినవచ్చుచుండుట గాంచి భయాశ్చర్యములు పెనగొన హనుమంతుని క్షమాపణ వేడికొనె నతడు.

'ఒక భావమును చేపట్టుము. దానిని గూర్చి మననము చేయుము, కలగనుము. తన్నిమగ్నుడవై జీవింపుము. నీ మెదడును కండరములును నరములును శరీరమందలి ప్రతి భాగమును ఆ భావముతో తన్మయత్వము నొందవలెను" అను శ్రీ వివేకానంద ప్రవచనమును దలపించుచున్నది గదా యీ ఘట్టము!

"అపర జగన్మాత"

వేదాంతం సుబ్రహ్మణ్యం

పరమ వేదాంతిగా పరిణతి చెందిన పురుషవరేణ్యుడు వేమన నుడివిన "పురుషులందు పుణ్యపురుషులు వేరయా" అన్న సూక్తి నూటికి నూరుపాళ్లు సత్యమని తెలుసుకోటానికి మన పవిత్ర భారతదేశపు భగవత్స్వరూపుల వృత్తాంతములు పరిశీలిస్తే సరిపోతుంది. సాధారణంగా మానవులందరు మర్కట సమానమగు మనస్సుకు లోబడి, తుచ్ఛ ప్రాపంచిక భోగములకు అలవాటుపడి, లౌకిక వ్యాపారాల్లో సంతతం మునిగి తేలుతూంటారు. దానివల్ల పారమార్థిక చింత సంపూర్ణంగా కుంటుపడుతుంది. దీని పర్యవసానం మానవుడు ఎక్కడనుంచి వచ్చాడు, గమ్యస్థానమేది, మానవుని ప్రథమధర్మం ఏమిటి, మానవునికి దేవునికి సంబంధమేమిటి, మొదలగు ప్రశ్నలగూర్చిన ఆలోచనే శూన్యమవుతుంది. ఇలాటి విషమ పరిస్థితులను అరికట్టి, మానవులను విషయవాంఛలనుండి మరలించి, దైవతత్పరులనుచేసి తరింపచేయటానికి భగవత్స్వరూపులు ఈపృథివిమీద ఉద్భవిస్తూంటారు. వీరి జీవితములు అత్యంత చరితార్థములు అని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. వీరికి ఎంతమాత్రం తక్కువకాకుండా పుణ్యస్త్రీలు కూడ మన దేశమందు

వెలిసి, అసంఖ్యాకులను ముక్తిపథగాములుగా చేయటం మనం చూస్తూనేఉన్నాము. దీనిలో ఓ విశేషం ఉన్నది. ఏమంటే, మానవుడు అందరికంటె హెచ్చు ప్రాముఖ్యాన్ని తల్లికి యివ్వాలని శాస్త్రప్రమాణం. అందువల్లనే, "మాతృదేవోభవ" అని ప్రప్రథమంగా పేర్కొని, తదుపరి పితృస్థానాన్ని, ఆచార్యస్థానాన్ని ఏర్పరిచారు. తదనుగుణంగా, ఈ మాతృమూర్తులు జనసామాన్యాన్ని తమ సంతానంగా భావిస్తూ, వారి పొరపాట్లను, తప్పులను సరిదిద్ది, పునీతులుగా పరివర్తనం చేయటంలో ఓ విశిష్టత కన్పట్టుతుంది. అసలు, స్త్రీమూర్తి శక్తిస్వరూపిణి అన్న సూత్రం నిర్వివాదాంశమేకదా! ఆమె ఉత్కృష్టత మన ఆచారవ్యవహారాల్లోనూ, భగవదంశల నిర్ణయాల్లోనూ విశదమవుతుంది. దైవదంపతులగూర్చి చెప్పేటప్పుడు, సీతారాములు, రాధాకృష్ణులు, లక్ష్మీనారాయణులు, పార్వతీపరమేశ్వరులు అని మాత్రమే వ్యవహరిస్తూంటాము. దీనినిమించి, త్రిమూర్త్యాత్మకంలో, సరస్వతీదేవి బ్రహ్మ జిహ్వాగ్రములో, లక్ష్మీదేవి విష్ణుహృదయంలో, పార్వతీదేవి శంకరుని అర్ధశరీరంలో నిలయమేర్పరుచుకున్నారు, అంటే ఎల్లెడల ఉన్నతస్థానం శక్తి స్వరూపిణిది అన్నమాట. అదేకాక, ఆశక్తివల్లనే ప్రతి దేముని మహిమ సఫలత, సంపూర్ణత, సంతరించుకుంటుంది. ఇంకా లోతుగా తరిచిచూస్తే, ఆదిపరాశక్తియే త్రిమూర్తులకంటె అగ్రస్థానం వహించి, సకల చరా చరములకు చైతన్యం ప్రసాదించి, జీవితాంతం కాపాడుతూంటూంది. కావుననే, శక్తిహీనుడు ఏకార్యము చేయజాలడు. ప్రతి జీవికి మాతృస్థానం వహిస్తున్న శక్తిస్వరూపిణి జగన్మాత. ప్రతి మానవస్త్రీలోనూ భగవదంశ ఉంటుటవల్ల, ఆమెకు మాతృస్థానం యివ్వటంలో సహజత్వమే కనుపిస్తుంది. కాని, పుణ్యపురుషులవలె పుణ్యస్త్రీలు సకల జనానీకాన్ని స్వంత సంతానంలా చూచుకొనటంతో వారు అపర జగన్మాతలే అనాలి.

వీరందరిలో శ్రీ శారదాదేవికి ఓ ప్రత్యేకత ఉన్నది. వంగదేశమందలి జయరాంబాటి అనే గ్రామంలో ఆమెజన్మించింది. తలిదండ్రులు సామాన్యగృహస్థులు. శైశవమందే, పిల్లలకు సాధారణంగా అక్షరాభ్యాసం తలపెట్టే వయసులో ఆమెకు వివాహమే జరిపించారు. క్రిందటి శతాబ్దంలో ఆచరణలోఉన్న అలవాట్ల ననుసరించి, వివాహానంతరం అమె ఎలాటి విద్యగూడ నేర్చుకునే అవకాశం లేకపోయింది. అమెభర్త ఆదినములలో రాణి రాసమణి అధీనములోనున్న దక్షిణేశ్వరపు కాళికాలయంలో అర్చన చేయుచున్న శ్రీరామకృష్ణుడు, అప్పటికే పాతికేళ్ల వయసులో ఉండి, చదువేమీ నేర్చుకోక, తన అన్నకు సహాయకారిగా దేవీపూజల్లో, దేవీ సేవలో నిరంతరం నిమగ్నుడై, పరమ భక్తుడని కొందరిచేత గౌరవింపబడుతూ, మతిభ్రమించిన వాడని కొందరి నిందలకు గురిఅవుతూ, కాలం వెళ్లబుచ్చుతున్న అవతారపురుషుడు. 'పెళ్లయితేగాని పిచ్చి కుదర'దన్న మూఢసామెత ప్రకారం వారి వివాహం జరిగింది.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన మహాత్మ్యమును చిన్నతనంనుండీ వేర్వేరు రీతులుగా ప్రదర్శించిన మాదిరి, శ్రీరామకృష్ణ శారదాదేవుల జీవితాలలో వారి భగవదంశలను బహిర్గతమొనర్చు అద్భుతసంఘటనలుపుట్టుకతోనేప్రారంభమైనవి. శ్రీ శారదాదేవి బాల్యావస్థలో జరిగిన ఒక్క సన్నివేశంవల్ల వారి మహిమ బోధపడుతుంది. ఆమెను వెంటబెట్టుకొని భర్తవద్ద దిగబెట్టటానికి ఆమె బంధువులు బైలుదేరారు. దారిలో చీకటిబడ్డది. ఘోరారణ్యం. దారి సరిగా కనబడటం లేదు. అటువంటి సమయంలో శ్రీ శారదాదేవి

తక్కిన వారినుండి చాలా వెనుకబడింది. ఇంతలో ఆ ప్రాంతాల దారిదోపిడీలు, హత్యాకాండలు సాగిస్తూ పేరుబడ్డ ఒక గజదొంగ తన భార్యతోసహా హఠాత్తుగా శ్రీ శారదాదేవిఎదుట ప్రత్యక్షమైనాడు. వారి భీకర స్వరూపములను చూస్తేనే ఎటువంటి ధైర్యస్థులుగూడా వివశులైపోతారు. కాని, ఆమె ఏమాత్రము చలింపక, "నాయనా, అమ్మా, భగవానుని దయవలన మీరు నాకు కనపడ్డారు. లేకపోతే నేను ఏదుష్టులబారిపడేదానినో," అంటూ ప్రారంభించి తన అవస్థయావత్తూ వివరించింది. దానితో ఆతను పరివర్తన చెంది, ఆమె కేమియు భయంలేదని హామీయిచ్చి, వారియింట ఆ రాత్రియంతయు భద్రంగా ఉంచి, మరునాడు ఆమెను స్వంతకూతురిలా ఆమె బంధువులకు ఆమె వొంటినున్న సకలాభరణములతోసహా జాగ్రత్తగా అప్పచెప్పాడు. ఈ ఒక్క సంఘటనతో, ఆమెను చూస్తేనే ఎటువంటి పవిత్రభావములు ఎలాటి నికృష్టులకు సైతం ఉత్పన్నమవుతాయో అర్థమవుతుంది.

తర్వాత, ఆమె భర్తతో నివసించటం ప్రారంభించింది. కాని, అప్పటికే పూర్తిగా జ్ఞానోదయమై, జగన్మాతయగు కాళీదేవిలో సంతతం మాతాపుత్రుల సంబంధ మేర్పర్చుకొని, ఆమెతో ప్రత్యక్షంగా ఇష్టాగోష్ఠి జరుపుతూ, సమాధిస్థితిలో లేని సమయాల్లో ప్రతిస్త్రీ మూర్తిని మాతృదేవతగా వీక్షిస్తున్న శ్రీరామకృష్ణులకు శ్రీ శారదాదేవిగూడ ఆదిపరాశక్తిగానే రూపొందింది. బంధువుల బలవంతంవల్ల జరిగిన పరిణయ పరిణామంతో యావత్ప్రపంచం ఒక మాతృమూర్తిని పొందగలిగింది. అంతకుముందే సిద్ధి పొంది "అహంబ్రహ్మాస్మి" అను అద్వైత తత్త్వమును అనుభవైకవేద్యము చేసికొన్న శ్రీరామ ఁల సాంగత్యంతో శ్రీ శారదాదేవిగూడా భగవదవతారముగా మారిపోయింది.

ఇలాటి మహనీయుల సంభాషణలు ఆధ్యాత్మిక సాధనారహస్యములను గ్రహింప దోడ్పడుచుండును.

శ్రీ శారదాదేవి శ్రీరామకృష్ణపరమహంసతో తన సంబంధ బాంధవ్యంగురించి యిలా చెప్పారు:

"శ్రీరామకృష్ణులే పనిచేసినను భగవంతుని ఆరాధన నిమిత్తమే చేసిరి. ఆయన నొకసారి నన్నె ఆరాధ్యదేవతగా ప్రతిష్ఠించి, షోడశీపూజ చేసిరి. ఆ గాజులను బట్టలను, యితర ఆరాధన వస్తువులను నేనేమి చేయవలెనని ఆయన నడిగితిని. కొంచెము ఆలోచించి వానినన్నిటిని నేను నా తల్లికి ఇచ్చివేయవలెనని శ్రీవారు చెప్పిరి. అప్పుడు మా తల్లి బ్రతికియుండెను. 'ఈ వస్తువులను మీ అమ్మగారికి యిచ్చునప్పుడు, నీ వామెనొక సామాన్య మానవస్త్రీగా భావింపక, శ్రీ విశ్వేశ్వరీ ప్రత్యక్షస్వరూపమేయామెయని తలంపవలయును.' అని శ్రీరామకృష్ణులు నాతో చెప్పిరి. శ్రీవారి యుపదేశములకిది యట్లుండెడిది."

సన్న్యాసాశ్రమ కష్టభూయిష్ఠప్రస్థితిని శ్రీరామకృష్ణు లేవిధముగా బోధచేసినారో శ్రీ శారదాదేవి చెప్పుచుండెడి దానినిబట్టి గ్రహింపవీలవుతుంది:

"చలువచేసిన వస్త్రమువంటివాడు సన్న్యాసి; గృహస్థునన్ననో నల్లని వస్త్రమువంటివాడు నల్లని బట్టయందలి మచ్చలంతగా కనపడవు; తెల్లని బట్టపైని సిరాబొట్టుగూడ ఎంతో ప్రాముఖ్యముగా కనపడును. ఈ జీవిత మెల్లప్పుడు ప్రమాదభూయిష్ఠము. ప్రపంచమంతయు కామకాంచనవశమైయున్నది, సన్న్యాసి నిరంతరము త్యాగశాంతముల నభ్యసింపవలయును. కనుక శ్రీరామకృష్ణులు 'సన్న్యాసి అనుక్షణము జాగరూకుడై, వివేకియై ప్రవర్తింపవలయును' అని యుపదేశించుచుండువారు."

మనోనిగ్రహముతో సాధనచేసిన చో భగవత్సాక్షాత్కారము తప్పక లభ్యమవుతుందన్న విధానమును శ్రీ శారదా దేవి యిట్లు వివరించిరి:

"హా! శ్రీరామకృష్ణు లెంత దయతో నన్ను చూచుచుండిరి! ఒక్క పరుషమైన మాటను గూడ వారెన్నడును పలుక లేదు. ఏ నాడును నా మనస్సును నొప్పింపలేదు. 'మన మెల్లప్పుడును పని చేయుచుండవలయును. పనిలేకుండ మన మెన్నడు నుండరాదు. సోమరులమై యుండు మేని బహువిధములైన చెడుతలంపులన్నియు మన స్సులో బయలుదేరును.' అని శ్రీవారు నాతో చెప్పుచుండెడివారు....అడవి యేనుగువంటిది ఈ మనస్సు. అది వాయువేగముతో పరుగెత్తు చుండును. కనుక మనమెల్లప్పుడు వివేచన చేయుచుండవలయును. ఈశ్వర ప్రసన్నతకు మనము కష్టపడి సాధన చేయవలెను. దక్షిణేశ్వరములో ఎవరో పిల్లనగ్రోవితో పాడుచుండెడి వారు. ఆ పాట వినటంతోడనే భగవత్సాక్షాత్కారముకొరకు నా మనస్సు మిక్కిలి తహతహ పడుచుండును. ఆ నాదమునరిగా భగవంతుని ముఖమునుండి వెలువడి వచ్చుచుండెనని భావించి, నేను యోగసమాధిస్థితిలోనికి పోవుచుందును. బేలూరు మఠములోగూడ ఈ ఆనందమే అనుభవించితిని. అప్పుడా స్థలము బహు ప్రశాంతముగానుండెడిది. తఱచుగా నేనుధ్యాన నిమగ్ననై యుండెడిదానను."

మరొక చోట, "చింతయననేమో నేనెన్నడు నెఱుగను. కోరినపుడెల్ల భగవత్ప్రసన్నము నాకు కరతలామలక మగుచుండును...," అని స్పష్టపరిచిరి.

భగవంతు డనువా డొక డున్న యెడల లోకములో నింత దుఃఖమును కష్టమును ఎందు కున్న వనుచు తను మూర్ఖత్వమును బైట పెట్టుకొను కొందరు సామాన్యమానవులను ఈ క్రింది ఉపాఖ్యానముతో శ్రీశారదా దేవి సమాధానపరచిరి:

"సృష్టిలో సుఖదుఃఖములు రెండును కలవు. దుఃఖమే లేనియెడల, సుఖము నెవ్వారు మెచ్చుకొనగలరు? అంతేకాక, అందరును సుఖముగా నుండుట కెట్లు సాధ్యమగును? 'మీ ప్రజలందరి కష్టమును, అసౌఖ్యమును మీరేల పోగొట్టరు? దయయుంచి మీ రాజ్యములోని పౌరుల కందరి కిని సౌఖ్య మొనగూర్పుడు. మీరు తలచినచో, మీకిది యొక కష్టము కాదు.' అని సీతా దేవి రాములవారితో చెప్పెను. 'ఒకేసారి జనులెల్లరు సుఖముగా నుండుట యెన్నటికైన సాధ్య మగునా?' అని రాములవారు బదులు చెప్పిరి. 'ఎందుకు కాదు రాజధనాగారములో నుండి ధనమును వెచ్చించి, జనుల కెవరికేమి కావలయునో సమకూర్పుడు' అని సీతా దేవి విన్నవించెను. 'మంచిది. నీవు కోరినట్లే జరుగును,' అని రాములవారు సెలవిచ్చి, లక్ష్మణుని పిలిపించి, 'నీవు వెళ్లి, సామ్రాజ్యమునందలి ప్రజలకు ఏది కావలసి వచ్చినను రాజధనాగారమునుండి వారుతీసికొని వెళ్ల వచ్చునని ప్రకటింపుము,' అని సోదరు నాజ్ఞాపించిరి. ఇది విని రాములవారి రాజ్యములోని ప్రజలందరు రాజాంతఃపురము దగ్గరకు వచ్చి, తమతమ కోరికలను వెల్లడించిరి. రాష్ట్ర కోశములోని ధనము అడ్డులేక యేకధారగా ప్రవహింపజొచ్చెను. ఈ విధముగా రాష్ట్రములోని ప్రజలందరు ఆనంద సాగరమున నోలలాడుచుండ, రాముల వారి మాయచే, సీతారాములు నివసించు చుండిన భవనమున వర్షాకాలములో రంధ్రములు పడి, లోనికి వాన కురియుచుండెను. ఆ యింటి కప్పును సరిచేయుటకు పనివారల తోడ్కొని వచ్చుటకు చారులను బంపిరి. కాని, పనివార లెక్కడ దొరుకుదురు? రాజ్యములో పనివా డెక్కడను లేడు. మేస్త్రులు, వడ్రంగులు మొదలగు వారందరు, అనగా వివిధవృత్తులవా రెవరును కలికమునకైన

కానరాకపోవుటచే, దేశములోని యిండ్లన్నియు పాడయ్యెను. వానిని చక్కజేయుటకు పనివారెవరును దొరకక ప్రజలు శ్రీరామచంద్రునికడకు బోయి, తమ కష్టములను మనవి చేసికొనిరి. గత్యంతరమేదియు లేక సీతాదేవి 'ఇంటికప్పు చిల్లులుపడి లోనికి వాన కురియుచుండుటవలన, యిక నిచ్చట నివసింప సాధ్యము కాకున్నది. దయయుంచి పూర్వపు రీతినే రాజ్య వ్యవహారములు జరుగునట్లొనర్పవలెను. అట్లైనచో అందరికిని పనివారు దొరుకుదురు. ఒకే సారి అందరు సుఖముగా నుండుట అసాధ్యమని ఇపుడు బోధపడుచున్నది,' అని రాములవారితో మనవిచేసెను. 'అట్లే కానిమ్ము' అని రాములవారు ఆనతిచ్చిరి. వెంటనే వ్యవహారములన్నియు నింతకుపూర్వ మెట్లుండెనట్లే మరల జరుగ నారంభించినవి. పనివారు మరల సమృద్ధిగా దొరుకుచుండిరి. 'ప్రభూ! ఈ సృష్టియెల్ల మీయద్భుత లీలయే కదా!' అని సీతాదేవి రాములవారినుగ్గడించెను......ఎల్లకాలము ఎవరును కష్టపడరు. ఈ భూలోకములో యావజ్జీవము కష్టమే యనుభవించువారు ఎవ్వరు ఉండరు. ప్రతి కర్మకు ఫలము ఉండును. ఈ విధముగా అనకాశము లెల్లరకును లభించుచుండును."

మానవులలో సాధారణముగా భగవత్సంకల్పానికి, స్వకర్మలకు సరియైనసంబంధం కనుగొనలేక సతమతమవుతూంటారు. దానివల్ల, వితండవాదనలకు అవకాశం ఏర్పడుతుంది. అటువంటివారి వ్యర్థప్రలాపాలను చిన్న ఉదాహరణలు చెప్పి మాన్పించేవారు. మనుష్య ప్రయత్నానికి లేని విలువల నిచ్చి మిడిసిపడే వారికి కూడ ఈ క్రింది సమాధానం సరిపోతుంది.

"భగవంతుని సంకల్పము లేనిదే యేమియు జరుగదు; గడ్డిపరక కూడ చలింపదు. మంచికాలము వచ్చినపుడు భగవంతుని ధ్యానించవలెనను కోరిక మానవునికి కలుగును; చెడ్డకాలము వచ్చినపుడు దుష్కర్మలను చేయుటకు తగిన సహాయము లన్నియు నాతనికి లభించును. భగవత్సంకల్పముబట్టి యేది యెప్పుడు జరుగవలయునో అది అప్పుడు జరుగుచుండును. మనుజుల కర్మలలో దైవసంకల్పము ప్రతిఫలించుచుండును. (వివేకానందస్వామి) తనంతటి వాడే అంతటి ఘనకార్యములను చేయగలిగి యుండెనా? భగవంతుడు దానిని యుంచుటచే పనిచేసెను కావుననే, ఆతడట్టి దిగ్విజయమును గాంచగలిగెను.

మనము చేయవలసిన దంతయు అట్టి శ్రీగురుదేవుడు ముందుగనే నిర్ణయించెను. పరిపూర్ణముగా తన కార్యమ్మ సమర్పణ చేయువారికి శ్రీగురుదేవుడే సర్వమును సమకూర్చును. మన సహాయము లేకయే మనమన కర్మలచే నిర్ణీతము లగుచున్నందున, మనము సర్వసహన భావము కలిగియుండవలయును. ఇది యటులుండ, కర్మలను కర్మలే హరించును."

ఈ చివరి విషయములో గూడ మానవులలో ఒక సమస్య యున్నది. మనము చేసిన దుష్కృతములకు కష్టాలు వచ్చితీరుతయ్యేమో, మన సుకృతాలకు సౌఖ్యం వేరే ఉంటుందనీ అపోహ పడుతూంటారు. అలాంటి వారి కందరకూ శ్రీశారదాదేవి ఈ క్రింది విధంగా సమాధానపర్చారు:

"నీవు సత్కర్మ చేయుదువేని, అది నీ పురాకృత దుష్కర్మను పోనాడును. ధ్యాన, జప, పారమార్థిక చింతనాదుల బలిమిచే పూర్వపాపములు నశించును."

పరాశక్తిమాత్రమే పరమ సత్యమని ఉద్ఘాటిస్తూ, శ్రీశారదాదేవి యిటుల వ్యక్తపరచిరి:

"కాలక్రమమున భగవంతుడున్నట్లు కూడ మనకు అనిపించదు. జ్ఞానవికాసము కలిగినవారికి దేవత లందరు మాయ యని తోచును. సర్వము కాలములో ఉత్పన్నమై, కాలములోనే

అంత మొందును. నిజముగా భగవంతుడు మున్నగు విషయములు జ్ఞానోదయమైనతోడనే మాయమగును. అమ్మాయే విశ్వమంతట నిండియున్నట్లు సాధకుడప్పుడు గ్రహించును. యథార్థమిదియే.”

మరో సందర్భములో చెప్పిన మాటలు :

“విశ్వజనని యగు కాళియే జీవు లందరికిని [illegible]. మంచిచెడ్డలు రెండునూ కూడ ఆమెనుండి పుట్టినవే. సర్వసృష్టి ఆమె గర్భమునుండి జనించుచున్నది. పలురకముల పరిపూర్ణ జీవులు కలరు. పుట్టుకతోనే పరిపూర్ణులైనవారు కొందరు. పారమార్థిక సాధనలను చేసి పరిపూర్ణులైన వారు కొందరు. గురుకటాక్షమున పరిపూర్ణులైనవారు కొందరు. ఆకస్మికముగా పరిపూర్ణులైన వారు కొందరు.”

అకస్మికముగా పరిపూర్ణులగుట యనగా మరియొకరి ధనమునకు వారసులగుట మూలముగా అకస్మాత్తుగా భాగ్యవంతు లగుట వంటిది అని నిర్వచించారు.

“జీవిత లక్ష్యమేమి?” అని అడిగిన ప్రశ్నకు శ్రీమాతృమూర్తి యిచ్చిన సమాధానం :

“భగవత్సాక్షాత్కారము బడసి, తదేకధ్యాన నిమగ్నులై యుండుటయే మానవుల జీవితలక్ష్యము. మీరు సన్న్యాసులు, భగవంతుని సొంతమని చెప్పదగినవారు. ఇహమందును పరమందును కూడ మీ ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సును పరమేశ్వరుడు కాపాడుచుండును. మీరిక దేనిని గూర్చి ఆందోళన పడవలయును? నిరంతరము భగవంతుని ధ్యానము చేయుట సాధ్యమగునా? కొంతకాలము పని చేయుడు. తక్కిన వేళల భగవంతుని ధ్యానింపుడు.”

శ్రీశారదాదేవి సహజమైన ఉపమానములతో వారు చెప్పదల్చుకున్నది బోధపర్చేవారు. అన్నిటికంటె మనం నేర్చుకోదగ్గది వారు ప్రతి పనీ స్వయంగా చేసి చూపేవారు. నిజమాలోచిస్తే వారికి ఏలాంటి సంసార చిక్కులు లేవు, కాని ఎల్లవేళలా ఎవరో ఒకరిని వారు కనిపెట్టి చూస్తూ, వారి సంరక్షణభారమంతా వహించేవారు. ఏయే శిష్యులకు ఎలాంటి సలహాలు వారి వారి పరిస్థితుల ననుసరించి యివ్వాలో, ఆ విచక్షణ ఎల్లప్పుడు చూపేవారు. ఒకనాడొక శిష్యురాలు సంసార బాధ్యతలన్నీ విడిచిపెట్టి సాధన చేస్తూ కాలం గడిపెదనని చెప్పినప్పుడు, తాను గృహకృత్యములను చేయవలెననియూ, ఆరాధన చేయలేసినదనియూ స్పష్టపర్చి, శ్రీ గురుదేవుని ప్రార్థింపుమనీ, వారే తనకు సర్వము సిద్ధింపచేయుదురనీ చెప్పి పంపివైచెను.

ఏ కార్యమైనా, చిట్టచివరకు భగవత్సాక్షాత్కారము, మోక్షసిద్ధి గూడ స్వయంకృషి వల్లనే సఫలమగునని ఉపనిషత్తులు ఘోషిస్తుంటే, శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిస్సందేహంగా భగవద్గీతలో స్పష్టపరుస్తుంటే, జనసామాన్యమటుంచి, సన్న్యాసులుగూడ ఒక్కొక్కప్పుడు ఈ సూత్రాన్ని గుర్తించకపోవటం మిక్కిలి ఆశ్చర్యంగా కనపడుతుంది. ఒకనాడొక సన్న్యాసి యగు శిష్యుడు శ్రీ శారదాదేవితో, వారినే తాను గురువుగా నమ్మి, వారి ఆశీస్సులను బడసి ఉండుటచేత, పారమార్థిక సాధన చేయ వలసిన ఆవశ్యకత ఎందుకుండవలెనన్న ప్రశ్నకు ఈ విధముగా సమాధాన మిచ్చిరి :

అది నిజమే. కాని యీ విషయ మెటువంటిదనగా. గదిలో వివిధములైన ఆహారపదార్థములుండవచ్చు, కాని భోజనము చేయవలెననిన, ఎవరైనను వానిని వండవలయును. ముందుగా వంటను ముగించువారు ముందుగనే భోజనము చేయుదురు. ఈ రీతిగా కొందరు ఉదయముననే భుజింతురు; మరికొందరు సాయంకాలమునకు గాని భుజింపలేరు. మిక్కిలి సోమరులైనవారు భోజనమే చేయక యుపవాస ముందురు.”

ఈ సామ్యము శిష్యునికి అర్థము కాకపోవుట వలన, దానిని మరల ఈ విధముగా విడమర్చి చెప్పిరి :

"సాధకు డెంతగా పరమార్థిక సాధనలను చేసిననంత త్వరితముగా భగవత్సాక్షాత్కారమును బడయును. అతి డెట్టి యాధ్యాత్మిక సాధన చేయకపోయినను, చిట్టచివరకు ముక్తినొందును. —ఇదినిజము. కాని ధ్యానప్రార్థనలను చేయక కాలమును వృథ చేయు వారికి, పరమార్థానుభూతి కలుగుటకు ఆలస్యమగును. పారమార్థిక సాధనలను చేయుటకే నీవు సంసారమును పరిత్యజించితివి. కాని, నీవీ సాధనలను ఎల్లప్పుడు చేయజాలవు కనుక, సత్కర్మలొనర్చుట యావశ్యకము. ఆ కర్మను శ్రీగురుదేవుడే నీకు నిర్ణయించెనని నీవు భావింపవలయును. కఠిననియమబద్ధమైన జీవితము నీకు మంచిది కాదు. కడుపు నొప్పిచే బాధ పడుచుందువు. నీ యాహారము విషయమై జాగ్రత్తగా నుండుము. ఇది ప్రాణాంతకమగు వ్యాధి కాదు గాని, బాధాకరముగా నుండును."

ఎన్నోసార్లు తప స్సెంత పవిత్రమో, కర్మ కూడ అంత పవిత్రమని బోధించేవారు.

చంచలమైన మనస్సు, ధ్యానసమయాల్లో ఎంత ప్రయత్నించినా, భగవంతునిమీద కేంద్రీకరించిఉండక లౌకికవిషయాల్లోకి పోతూవున్నప్పుడు సాధకుడేమి చేయవలెనన్న అర్జునుని ప్రశ్నకు శ్రీకృష్ణభగవానుడు పట్టు విడువకుండా, అభ్యాసం మానకుండా సాధన చేస్తూవుంటే, ఆ చంచలమైన మనస్సుకూడ సరైనమార్గంలోకి వస్తుందని బోధచేశారు. అంటే, అప్పుడప్పుడు మనస్సు ప్రాపంచిక సౌఖ్యాలమీదికి పోతూ ఉన్నప్పటికీ, దానివైపు నిర్లక్ష్యం చూపితే, ఆ అలవాటుకు అదే స్వస్తి చెప్తుందన్నారు. ఆ ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ, శ్రీ శారదాదేవి.

"గాలి, మేఘముల నెట్లు చెదరగొట్టునట్లు, భగవన్నామము సంసారవిషయ లౌల్యమను మబ్బును పటాపంచలు చేయును." అని చెప్పి, భక్తిలేకుండ భగవానుని నామస్మరణ చేసినంతమాత్రమున నేమైన లాభము కలదా అని ఒకభక్తుడు శ్రీమాతృదేవి నడుగగా, ఆమె చెప్పినసమాధానం:

"నీవు నీటిలో నుండినను, నిన్ని కెరులు నీటిలో త్రోసినను, ఒకేవిధముగ నీబట్టలు తడిసిపోవును, అంతేకాదా? నీమనస్సు కొంకను బలహీనముగ నుండుటచే, ప్రతిదినము ధ్యానము చేయుచుండుము. నిరంతర ధ్యానమువలన మనస్సునకేకాగ్రత కలుగును. ఎల్లప్పుడును నిత్యానిత్య వస్తు వివేచన చేయుచుండుము. ఎప్పుడైన నేవిషయముపైనను నీమనస్సు పోవు చున్నట్లు తోచెనేని, ఆవిషయానిత్యతనుగూర్చి తలపోసి, నీమనస్సును దానినుండి భగవంతునివైపు మరలింప ప్రయత్నింపుము. ఒక మనుష్యుడు గాలము వేసి చేపలు పట్టుచుండెను. ఆ మార్గముననే యొక పెండ్లియూరేగింపు బాజా మేళములతో పోవుచుండినను కూడ, వానిదృష్టియంతయు గాలముముల్లుపైననే నిలిచియుండెను. ఊరేగింపును క్రీగంటితోనైనను అతడు చూడడయ్యెను."

దీనినే మరొకసారి విపులీకరిస్తూ,

"నామస్మరణ చేయునప్పుడు మనస్సు దానంతటదియే, గాలితగులకుండ నొకచోటనుంచిన క్రొవ్వొత్తి దీపమువలె, భగవంతునిపై స్థిరముగ నిలుచును." అని వక్కాణించారు.

వీటన్నిటినిమించి చెప్పిన విషయమొకటి సర్వమానవులు గమనించతగ్గది :

"జపము, ధ్యానము, పూజ, మొదలగునవి ఎన్ని చేసినను, భగవత్సాక్షాత్కారము కేవలము వాని దయవలననే సాధ్యమగును"

అయితే. సాధకుడు ధ్యానమును జపమును

చేయుచుండవలెను. అందువలన చిత్తశుద్ధి కలుగును. ఆరాధనాది పారమార్థిక సాధనలను ముముక్షువులు చేయుచుండవలెను. పువ్వును చేతబట్టుకొని ఆఘ్రాణించువారికి గాని పరిమళ మెట్లు తెలియనో, సానపైని గంధపుచెక్క నరగదీయువారికి మంచి గంధపువాసన యెట్లనుభవైక వేద్యమగునో అట్లే నిరంతరము భగవంతుని దలంచుచుండువారికి ఆధ్యాత్మిక వికాసము కలుగును.

ఇన్నివిధముల లోకోద్ధరణ చేస్తూ తన జీవితమంతా యితరులకు ధారపోసిన శ్రీ శారదాదేవి అపరజగన్మాత.

శ్రీ సదాశివబ్రహ్మము

పరశురామ్

ఆరాత్రి మధురలో సుందరేశ్వరుని ఋషభవాహనోత్సవము జరుగుచుండెను. ఎన్నియో యూళ్లనుండి జనులుత్సవము చూచుటకు వచ్చుచుండిరి. నేరూరను గ్రామము మధురకు వంద మైళ్ళకంటె ఎక్కువదూరమున నుండెను. అక్కడివారు మాపటివేళ బయలుదేరి ఉత్సవమును చూచుట, కుంటివాడు కొండ తేనెకు ఆశపడుటవంటిది. కాని హఠాత్తుగ ఆ యూరిలోని కొందఱు పిల్లలు తమతో నెప్పుడును ఆడుకొనుచుండిన పిచ్చివానిని జూచి, 'ఏమండీ! ఈదినమున మధురలో ఋషభవాహనమట; మమ్ములను అచ్చటికి తీసికొనిపోయెదరా?' అని యడిగిరి. ఆ కార్యమసాధ్యమైనను చనవువలన పిచ్చివానికి వారి కోరికను తెలిపిరి. తమ్ము అతడు నిజముగా తీసికొనిపోవునని వారు కలనైన తలపలేదు. అందులకు ఆ ఉన్మత్తుడు 'సరే, మీరందరు నాపై నెక్కుడు. నేను తీసికొనిపోయెద' ననగా పిల్లలందఱు సంతోషముతో భుజములపై, వీపుపై, ఇట్లు ఎక్కగలిగిన ప్రదేశముసంటెల్ల ఎక్కి కూర్చుండిరి. తరువాత ఆ పిచ్చివాడు వారల నందరిని కన్నులు మూసికొనుడని రెండుక్షణములపిదప తెరువుడని యనెను. పిల్లలు కండ్లు తెరచిరి. వారి కెదురుగా ఒకే కోలాహలము. ఎక్కడ జూచిన జనసమూహము లే. మిఠాయి దుకాణములు, బొమ్మలంగడులు మొదలగునవి పెద్ద రాజశాటల కిరువైపుల నిండియుండెను. అప్పుడు ఆ పిచ్చివాడు 'మన మిక్కడనే యుందము. కొంతసేపటిలో ఋషభవాహనము వచ్చు'నని చెప్పి వారలకు మిఠాయీలు బొమ్మలు కొనియిచ్చెను. ఆరాత్రి ఉత్సవమును తమాషాలను చూపించి మరల వారిని తీసికొని వెడలిన రీతినే తిరుగ నేరూరునకు తీసికొనివచ్చెను.

పిల్లలను గానక తలిదండ్రులు తబ్బిబ్బులాడుచుండ, వారు వచ్చి తాము గాంచిన యుత్సవమును వర్ణించి తాము వెడలిన విధమునుగూడ తెలిపిరి. ఈ వింత సమాచారమును వినిన జనులందరు మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడిరి. తా మిన్నిదినములు చూచుచుండిన వట్టి 'పిచ్చిసదాశివు'నకు ఇంతటి శక్తి యున్నదా యనుకొనిరి. అతనికి ఉన్మత్తత లేనిచో నతడేల వీథుల వెంట తిరుగును? జాత్యాచారముల నేల ఆచరింపడు? బ్రాహ్మణ కుటుంబమున జన్మించినను పుల్లెలనుండు ఆహారమును భుజించుట సరియైన తెలివిగలవాడు చేయు పనియా? ఎవరితోడను ఏమియు పలుకక ఘంటలకొలది కాలము వ్యర్థపుచ్చుట మతిభ్రమ కాక మరియేమి? ఇంతగా చదివి అసాధారణ

పాండిత్యము నార్జించినప్పటికిని ఏపనియు జేయక ఇంటిలో భార్యను కుటుంబమును పోషింపక నడుచుకొనుట చూడగా పౌరులు సదాశివునకు పిచ్చియో లేక పిశాచము పట్టుటయో యేదో జరిగెననుకొనిరి. అతనివలన ఎవరికిగూడ ఎట్టి అరిష్టమును కలుగలేదు. అంతవరకు వారికి తృప్తియే. వారు ఎంత ఎగతాళిచేసినను ఆ మహాజ్ఞాని చలింపలేదు.

సదాశివుడు తిరువిశనల్లూరునందు జన్మించెను. ఆ కాలమున రామభద్రదీక్షితులు, మహాభాష్య గోపాలకృష్ణశాస్త్రి యీ గ్రామమున నుండెడివారు. సదాశివుడు తన సహపాఠులయందు మిన్నయై ప్రతిభాశాలియై తార్కికజ్ఞానమున నుత్సాహము కలిగియుండెను. ఒకానొకదినమున ఆతనికి భోజనమున కాలస్యమగుటచే వైరాగ్యము కలిగి తన గృహమును త్యజించెను. ఈ కాలముననే యాతడు తన గురువగు పరమశివేంద్ర సరస్వతిని కలిసికొనుట తటస్థించెను. ఆయనయొద్ద యోగదీక్షను పొంది సత్వరముగనే దానియందు సిద్ధిని పొందెను. కొన్ని కీర్తనలనుకూడ ఆ విరాగి ఆ కాలముననే రచించెనని చెప్పుదురు.

ఒకనాడు అతని గృహమునకు అతని గురువును కొందరు భక్తులును విచ్చేసిరి. సదాశివునకు వాదించుటయందుత్సాహము మెండగుటచే నతడు వారితో వాదమునకు దిగెను. వారందరు సదాశివుని వాదనలకు విసుగుజెంది గురువునకు విన్నవించిరి. గురువు ఆతని సమీపించి ''సదాశివా! నీవు వాగ్వాదము నెపుడు చాలించెదవు?'' అని యడిగిరి. అందులకు సదాశివుడు తన తప్పిదమును గ్రహించి తనగురువును క్షమింపవేడుకొని యా నాటినుండియు మౌనవ్రత మారంభించెను. ఆ దినమునుండియే పరివ్రాజకుడై యొక ప్రదేశమునను నిలుకడ లేక తిరుగుచుండెడివాడు. తన కేమైన వలసినచో సంజ్ఞలతోగాని వ్రాతమూలమునగాని తెలియబరచెడివాడు.

ఈ కాలమునందాతడు పెక్కుదినములు కావేరీ అమరావతీ నదీతీరములందు గడపెడివాడు. అహోరాత్రము లనేకదినములు నదీతీరమునందలి ఇసుకతిన్నెలపై గడపెడివాడు. బహిర్గతముగ దృష్టి నెచ్చటనో నిగుడించుచు మనస్సును ఆత్మయందు లగ్నము చేసెడివాడు. ఈ వైఖరినిగూర్చి యాతని గురువు విని ఆహా, ఇట్టి ఉన్మత్తావస్థ నాకు కలుగకుండెనే అనిరి! ఒక్కొక్కపరి సదాశివుడు నదీతీరమందలి యరణ్యములకు బోయి కొన్నిదినములవరకు రాకుండెడివాడట. మరియొకపరి కావేరీతీరమందలి ''కొడుముడి''యను గ్రామమునొద్ద ఇసుకమీద పరుండియుండగా హఠాత్తుగా నది పొంగి బాహ్యజ్ఞాన మేమియు లేకుండ నుండిన యీ యోగీంద్రుని తన గర్భమునకు తీసికొనిపోయి ఇసుకతో కప్పివైచెను. తీరమున నుండిన రైతులు కొందరు దీనిని గాంచియు ఏమియు చేయజాలక యీ మహాత్మునకట్టిదశ సంభవించినందులకు మిక్కిలి దుఃఖించిరి. నాలుగు మాసములకు పిమ్మట నదీజలము ఇంకిపోగా వాడుకప్రకారము గట్టులను బాగుచేయుటకై నదినుండి మన్ను దీయుచుండిరి. అప్పుడు ఒకని చేతియందలి పారకు ఏదియో అడుతగిలెను. దానిని దీసిచూడగా దానియందు రక్తపుబొట్లు కాన్పించెను. వెంటనే అందరుకలిసి యచ్చటి మట్టిని మెల్లగా తీసివేయగా సదాశివుని శరీరము కాన్పించెను. ఇంతలో ఆయన స్పృహజెంది నిద్రనుండి లేచినవానివలె మెల్లగాని తనకేమియు జరుగనట్లే అచటినుండి వెడలిపోయెను.

మరియొకపరి ''కరూరు'' నొద్దనున్న గ్రామములోనొక పెద్దరైతు తన పొలములోని ధాన్యమునొక కుప్పగాజేసి ఎవరైనను దొంగిలించిన పట్టుకొనుటకు కొందరు కావలివాండ్ర నేర్పరి

చెను. ఒకనాటిరాత్రి సదాశివుడు తిరుగుచుపోయి ఆకుప్పపై బడెను. వెంటనే కావలివారు దొంగలువచ్చిరని కఱ్ఱలతో సదాశివుని కొట్టుటకు పోయిరి. కాని ఏమి చిత్రమో వారికఱ్ఱలు చేతులయందు నిలిచిపోయెను. తెల్లవారుఝామున రైతు ధాన్యపుకుప్పను సమీపించి కావలివారికి కల్గిన దురవస్థను గూర్చి చర్చించుచుండగా, యోగీంద్రుడు లేచి అచటినుండి వెడలిపోయెను. కొంతసేపయిన తర్వాత కావలివాండ్రకు చేతులెప్పటియట్లు స్వాధీనము లయ్యెను.

ఇట్టి యసాధారణ కృత్యము లనేకముల గురించి యిప్పటికిని నేరూరు గ్రామస్థులవలన వినవచ్చును.

శ్రీకృష్ణాష్టమి, మహాశివరాత్రి మొదలగు పుణ్యదినములందు పలు పుణ్యక్షేత్రములందు ఒకేసమయమున గనబడెడివాడట. ఒక గ్రామమున నాతనిచర్యలు గొందరు చూచుచుండగా నచటికి కాశినుండియు రామేశ్వరమునుండియు యాత్రికులు మరికొందరు చనుదెంచిరి. కాశినుండి వచ్చినవారు కాశిలో ఆలయమునందును రామేశ్వరమునుండి వచ్చినవారు రామేశ్వరాలయమునందును అదేసమయమున ఆ మహామహుని దివ్యచర్యలు చూచితిమని తెల్పిరి.

విద్యావిహీనుడగు నొక బ్రహ్మచారి ఆయన కృప తనపై బ్రసరింపవలెనని యాతని వెంట దిరుగుచుండెడివాడు. సదాశివుడును ఆతనిపై జాలినొంది యాతనిని నిరాకరింపకుండెను.

ఇట్లుండ నొకనాడా బ్రహ్మచారి శ్రీరంగమునందలి రంగనాథుని దర్శనము గావింపగోరెను. సదాశివు డాతని నేత్రములను మూసుకొననాజ్ఞాపించెను. ఆ బ్రహ్మచారి కన్నులు దెరచునప్పటికి శ్రీరంగనాథునికి హారతినిచ్చుట కనుగొనెను. వెనుదిరిగి చూచునప్పటికి సదాశివుడు కాన్పింపలేదు. ఎచట వెదకినను కనుగొనలేకపోయెను. ఆ బ్రహ్మచారి ఎట్లో తనయూరు జేరుకొనగా అచట సదాశివుడు సమాధినిమగ్నుడై యుండుట కనుగొనెను. ఆ బ్రహ్మచారి కొన్ని మాసముల తరువాత యాతనియొద్ద మంత్రదీక్షను బొంది ఆ మంత్రశక్తిచేత మహాపండితుడాయెను. ఆతని పురాణవ్యాఖ్యానములు గొప్ప ప్రభువుల నాకర్షింప వారాతని [illegible] సన్మానముల నొసగిరి.

కొన్ని సమయములందు శ్రీసదాశివుడు దేవాలయములో ఈశ్వరుని అర్చించుచు స్తోత్రములను పఠించుచుండగా ఒక్కొక్క స్తోత్రమునకు ఒక్కొక్క పుష్పము తనంతటతానే విగ్రహముపై పడుచుండెడిదట. ఇట్టి అలౌకిక యోగసిద్ధులెన్నో యాతనియొద్ద గన్పించెనని చెప్పబడుచున్నది. వీని సత్యము మనము గ్రహించుట కష్టమయినను ఇట్టి వదంతులుమాత్రము తగ్గవు.

ఒకప్పుడు సదాశివుడు పుదుక్కోట దగ్గరనున్న యొకవనమున సంచరించుచుండెను. అప్పుడు పుదుక్కోట సంస్థానమునకు "విజయ రఘునాథ తొండమాను" ప్రభువుగానుండెను. అతడు దైవభక్తికలవాడు. తనకు తీరుబడిగల సమయమున వనమునందలి కొలనునొద్ద ఏకాంతముగ ధ్యానమొనర్చెడివాడు. అతడు సదాశివుని గాంచినప్పటినుండియు నాతనిపై శ్రద్ధాభక్తులు గలవాడై ఎనిమిది సంవత్సరములవరకు సేవ చేయుచుండెను. ఎప్పుడును ఆయన వెంట సంచరించుచుండెడివాడు. ఆతనిపై దయ జూపనెంచి శ్రీ సదాశివుడు ఇసుకతిన్నెపై నొక మంత్రమును వ్రాసిచూపెను. ఆ యుపదేశమును బట్టియే ఇప్పుడు పుదుక్కోటలో దక్షిణామూర్తి ఆలయము కట్టబడెనని తెల్పుదురు. శ్రీవారుపదేశమునిచ్చిన ఆ యిసుక రాజప్రసాదమున పూజింపబడుచుండెను. పవిత్రమైన యా యిసుక రాజప్రాసాదమునకు గొనిపోబడుటచే పుదుక్కోట సంస్థానముపై లక్ష్మీకటాక్షము కలిగెనని వచింతురు.

ఒక ప్రదేశమున నిలుకడగానుండక యావద్భారతదేశమేగాక టర్కీ మొదలగు విదేశములు సయితము శ్రీవారు తిరిగి వచ్చిరట. ఆయన పోయిన ప్రదేశములందెల్లెడలను వారు ఆయనయందలి యసాధారణ ప్రతిభకు ముగ్ధులగుచుండిరి. ప్రపంచమునందు సంచరించుచుండినను వారు ప్రాపంచిక విషయములచే కట్టుపడలేదు. అన్న వస్త్రము లున్నవనియు లేవనియు కొంచెమయినను తలంచెడివారు కారు. ఎల్లప్పుడును ఆత్మచింతనయందు మైమరచి జీవన్ముక్తులై విహరించిన ఈ మహాత్ములెన్ని సంవత్సరములు జీవించిరో మనము చెప్పజాలము. ఈ ప్రపంచమును విడిచి వెళ్లవలయునని తలచిన దినమున కొందరు బ్రాహ్మణోత్తములను పిలిచి ఈ నాటి సాయంకాలము ఒక బ్రాహ్మణుడు కాశినుండి ఒక బాణేశ్వర శివలింగమును కొనివచ్చుచున్నాడు. నా సమాధిపై దానిని ప్రతిష్ఠింపవలయును అని తెల్పిరి. తర్వాత జ్యేష్ఠ శుద్ధ దశమినాడు ఒక గోయిని త్రవ్వించి దానిలోదిగి మహాసమాధి నొందెను. ఆయన కోరిక ప్రకారమా సమాధిపై బాణేశ్వరుని శివలింగము ప్రతిష్ఠింపబడినది. ఆ దేవాలయమునకు పుదుక్కోట ప్రభువెన్నో మాన్యముల నొసగెను. ఆ దేవాలయమునందు పూజార్చనలను ఏర్పాటుచేసిరి.

వీరియొక్క అద్భుత మేధాశక్తి శాస్త్రజ్ఞానము ఆత్మానుభావము వీరు రచించిన గ్రంథముల వలన మనకు విశదమగుచున్నవి. వీరికి సంస్కృత భాషయందు అపార పాండిత్యము ప్రావీణ్యత కలుగుటవలన వీరు మిక్కిలి మృదుమధురమగు శైలియందు సరళములగు పదములతో తమయొక్క ఉన్నత ఆత్మానుభూతిని తెలిపియున్నారు. వారికి అద్వైతానుభవము అధికముగా నున్నట్లు ''బ్రహ్మైవాహంఖల, సద్గురుకృపయా బ్రహ్మైవాహంఖల'', ''పూర్ణ బోధోఽహం-సదానంద పూర్ణ బోధోహం, శివోహం'' మొదలగు కీర్తనలవలన తెలియుచున్నది. తమకుగలిగిన యిట్టి యనుభవములన్నియు తమ గురు కృపవలన గలిగినవని ''బ్రహ్మైవాహంఖల'' అను కీర్తనయందు సద్గురు కృపచేతనే బ్రహ్మము వేరు, గురువు వేరు, నేను వేరు అను అనువజ్ఞానమును నాటి నేనే బ్రహ్మమై యుండుటను కనుగొంటిని అని తెలుపుచున్నారు. అపారమగు వారి గురుభక్తిని ''పరమశివేంద్రుడు చంద్రుడు, నేను గట్టులేని ఆనందసాగరమను. సాగరము చంద్రునిజూచి పొంగి యెట్లు ఉప్పొంగుచునో అట్లు గురుమూర్తుల సాన్నిధ్యమున ఆనందమునందు సంతోషించుచున్నాను.'' అని ఆనందపూర్ణ బోధోహం మొదలగు కీర్తనల యందు గనుబఱచుచున్నారు. అదియునుగాక 'మానససంచరరే బ్రహ్మణి మానససంచరరే' 'శ్రీపతి వనమాలి గోష్ఠి శ్రీపతి వనమాలి' 'భజరే గోపాల' అని మనము సర్వసాధారణముగా భజనలయందు పాడుకొనుచు వినుచు ఆనందించుచున్న కీర్తనలన్నియు శ్రీవారు రచించినవే. ఇట్టి కీర్తనలనేగాక శ్రీవారు 'యోగసూత్రవృత్తి' మొదలగు వ్యాఖ్యాన గ్రంథములను శ్రీ అప్పయదీక్షితులవారి 'సిద్ధాంతలేశ సంగ్రహము' ననుకరించి 'సిద్ధాంతకల్పవల్లి' యను గ్రంథమును మఱికొన్ని ప్రకరణ గ్రంథములను రచించిరి. మఱియును 'శివమానసికపూజా' యను తమ స్తోత్ర గ్రంథమున ఈశ్వరధ్యానము మానసికపూజ ఈ రెంటి సమ్మేళనమును గనుబఱచియున్నారు. తమ 'ఆత్మవిద్యావిలాసము'న వీరి ఆత్మానుభవమెట్టిదో విశదీకరించియున్నారు. వీరు రచించిన కీర్తనలందును ఇతర గ్రంథములందును విశదీకరింపబడిన 'బ్రహ్మజ్ఞ లక్షణములు' వీరియందే కనబడుటవలన వీరు సదాశివబ్రహ్మమని ప్రసిద్ధిగాంచిరి. వీరి జీవితము అద్వైతసిద్ధాంతమును బుజువుపరచు గొప్పనిదర్శనమై యలరారుచున్నది. వీరి రచనల జదివియు గేయములకీర్తించియు మనమెల్లరము సంసారబంధ విముక్తులము కాగలము.

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రామకృష్ణాయ!

నమస్కృతి

వెలుదండ సత్యనారాయణ

రామకృష్ణ గురువర్యా
రమ్యగుణ ిరణ సూర్యా!

నిన్ను పుత్రునిగ బడయుటకై
ఎన్ని నోములను నోచేనో
నా జన్మభూమి...
ఎన్ని పున్నెములు చేసేరో...నీ
సాన్నిధ్యమ్ము లభించుటకై
నా సోదరులే....

నిన్ను గన్నందుకే నా జన్మభూమి
నిక్కమ్ముగా నద్దియే పుణ్యభూమి
నీదు సాన్నిధ్యభాగ్యము లభించిన జనా
నీకమే ధన్యము
నిజముగావారి చరితములే మాన్యము.

మతవిభేదాలతో
సతమతమ్మౌతూ మ
మతలనే మరిచిన – స
మతలనే విరిచిన – జ
నతను తీరిచిదిద్ది
నవత నిల్పిన మహాశిల్పీ!

సర్వమత సమ్మేళనమ్మున
సమ్మతమ్మగునట్టి చక్కని
సరిక్రొత్త విధము – అను
సరణీయపథము – కను
పింప జేసిన మార్గదర్శీ!

అజ్ఞాన తిమిరాంధ
కార ప్రభాకరా! భవహారా!
మంగళకరా!
నిఖిలలోకేశ్వరా!
నిత్య సత్యమైన జ్ఞానజ్యోతీ!
నీకేమీగలము? బహూకృతీ.
అందుకో మా నమస్కృతీ.

నేనెరిగిన ద్వైతము

అచలానంద

ఇంతసేపూ మీతో నేనుకూడ డా. బాల సుబ్రహ్మణ్యంగారి ఉపన్యాసాన్ని ఆస్థతో విన్నాను. వారు స్థూలంగా అద్వైతసిద్ధాంతాన్ని నిరూపించి దానికిన్నీ విశిష్టాద్వైతానికిన్నీ ఉన్న సామ్యములనూ వైషమ్యములనూ విశదంగా పరిపూర్ణ పాండిత్యంతో చెప్పినారు.

ఇప్పుడు నేను చెప్పదలచుకొన్నది నాకు అర్థమైన ద్వైతసిద్ధాంతము. ఈ విషయములో నా నిలువ సాంప్రదాయికము కాదు. అద్వైతాన్ని సాధించుటకు నిరాకరించవలసిన పూర్వపక్షంగానో అద్వైతాన్నే పూర్వపక్షంగా ఖండించి స్థాపించవలసిన సిద్ధాంతంగానో ద్వైతాన్ని చూచుట వాడుక. నేను ద్వైతాన్ని ఈ దృష్టితో చూడడంలేదు. నేను ఉన్న నిలువకు ఎలా వచ్చానో చెప్పితే ఇది ఎలాంటిది అని సులభంగా తెలియవచ్చు.

ఈ నిలువ చేరుటకు మొదటికారణం శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసలవారి మాట "అన్ని మతములూ సత్యమునకు పథములే" అనునది, వారికి అనుభవసిద్ధమైనది. మరియొక కారణం

1949 నుంచీ 1956 వరకూ దైవానుగ్రహం వలన నాకు లభించిన ఒక సాధువు సహవాసం సాహచర్యం. ఆయన ద్వైతులలోనే పుట్టి పెరిగి సంస్కృతముగాని వేదాంతముగాని చదవక నే తన గురువునేర్పిన దారిని సాధనచేసి సాక్షాత్కారము చేసుకున్నవారు. వారి ఆచారములో ఏ లాంటి భేదబుద్ధీ కనపడలేదు. వారిని ఒకసారి నేను ఇలా అడిగాను "ఏదో ఒకరీతిగా ఉండవలసిన సత్యాన్ని ముగ్గురు ఆచార్యులూ మూడు వేరువేరు విధములుగా చెప్పినారు. వీరి సిద్ధాంతాలలో ఏదిసరి అని కనిపెట్టుటకు వాటికి సమానమైన లేక వారిని మీరిన పాండిత్యమూ సాధనా అనుభవమూ కలవారు ప్రయత్నించవచ్చును గాని మనకు సాధ్యంకాదు. అయినా ఇట్లు చెప్పుటకు కారణమేమి అన్న ప్రశ్నకు ఉత్తరాన్ని అపేక్షిస్తాము కదా?" అని. దీనికి వారు ఒకమాటతో ఉత్తరము చెప్పినారు. "అనుభవంలో అంతా ఒకటే, దాన్ని చెప్పేమాటలలో భేదం ఉంటుంది." ఇదీ అనుభవంమాటే. ఈ అనుభవాన్ని అనుసరించి సిద్ధాంతాన్ని అర్థంచేసుకోవాలి, అన్నది నా నిలువ.

ఈ దృష్టితోచూచి ద్వైతసిద్ధాంతం పరమ పురుషార్థసాధనకు దారి అగు రీతిన దీనిని అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ ప్రయత్నం.

విశిష్టాద్వైతానికీ ద్వైతానికీ ఎక్కువ భేదం లేదు.

బ్రహ్మసత్యం అన్నది మూడు సిద్ధాంతాలకూ సమానము.

జగన్మిథ్యా జీవో బ్రహ్మైవ అన్న మాటను విశిష్టాద్వైతమూ ద్వైతమూ ఒప్పుకోవు ఈ మూడు కలిసిన ఒకటేతత్త్వము సత్యము. "విశిష్టస్య అద్వైతం." జీవజగత్తులకున్నూ ఈశ్వరునికినీ ఉన్న సంబంధాన్ని విశేషణ విశేష్యమన్నీ అంగాంగి అనీ ప్రకారప్రకారీ అనీ శరీర శరీరీ అనీ తెలియవచ్చు. ఇది విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతం. ద్వైతసిద్ధాంతంలో ఈమూడుతత్త్వాలూ అత్యంత భిన్నములు అయిననూ జీవులకూ జగత్తుకూ స్వాతంత్ర్యం లేదు. ఇవి అస్వతంత్ర తత్త్వాలు. ఈశ్వరుడుమాత్రమే స్వతంత్రతత్త్వం.

ఈ తత్త్వములలో భేదసాధకం విశేషం. ఇదియూ నిత్యమైనది. నిత్యమైన విశేషాన్ని ఒప్పుకొన్నప్పుడు తారతమ్యాన్ని ఒప్పుకోవలసి వస్తుంది. ముక్తి అంటే తన యోగ్యతకు తగినంత ఆనందాన్ని పొందడం. ఈ స్థితిలోనూ తారతమ్యం ఉందని ద్వైతసిద్ధాంతం. నిండిన కుండలోని నీళ్లు నిండిన చెరువులో నీళ్లకంటె పరిమాణంలో తక్కువే అయినా నిండుగా ఉండడం రెండింటికీ సమానమే. చెరువులో నీళ్లన్నీ కుండలోకి వచ్చినా వాటిని భరించే యోగ్యత కుండకు లేదు. తన యోగ్యతకు తగిన ఆనందంతో తాను నిండి ఉంటుంది. నిండిన తరువాత ఇక ఎక్కువ అవసరం ఉండదు. అంటే ముక్తికి కావలసిన ఆనందం పరిమాణంలో తారతమ్య ఉండవచ్చు కాని ఆనందగుణములో తారతమ్యం లేదు అనుకోవచ్చు.

మన ప్రస్తుతస్థితిలో ఈశ్వరుని అస్తిత్వంగాని మన అస్వతంత్రతగాని మనకు అనుభవ విషయాలు కావు. ఈ అనుభవం తెచ్చుకోవడం సాధనలో ముఖ్యమైన విషయం. దీంట్లో మత భేదం లేదు. ఈ సాధనకు సహాయంగా ఉన్నది గనుక ద్వైతము గ్రాహ్యమే.

ద్వైతములో చెప్పిన నిత్యనారకులమాట అంగీకరించడం నాకు మొదట్లో కష్టమైంది. ఈ మాటను ఇప్పుడు నేను అర్థవాదంగా అర్థంచేసుకున్నాను. ముక్తికి కావలసిన యోగ్యత ఉండకపోతే అనంతతమస్సులోపడి అనంతంగా బాధపడవలసి వస్తుంది అని బెదిరించి ఆ భయంతో

నైనా ఈశ్వరాభిముఖులు కానీ ముక్తికి ప్రయత్నించనీ అని మనలను తప్పుదారినుండి తప్పించడానికి చెప్పినమాట అనుకున్నాను.

ఈ రీతిగా అర్థంచేసుకున్నప్పుడు అంటే సాధనకు దారిచూపే సిద్ధాంతము అని తెలుసుకున్నప్పుడు శ్రీరామకృష్ణపరమహంసలు చెప్పిన మాట ద్వైతానికి అన్వయిస్తుంది. కేవలం బౌద్ధికంగా చూచునప్పుడు సిద్ధాంతాలలో కనిపించే భేదాలపైన అప్పుడు గమనికపోదు. ఇది నేను ద్వైతసిద్ధాంతాన్ని అర్థంచేసుకున్న రీతి.

భక్తిరత్నావళి

మూలము : విష్ణుపురి

అనువాదము : విష్ణుచిత్తుడు

తృతీయ విరచనము

18

హృదయమున భగవత్సాక్షాత్కార మెట్లు కలుగునో వివరించుచున్నాడు.

శృణ్వతః శ్రద్ధయా నిత్యం గృణతశ్చ విచేష్టితమ్
కాలేన నాతి దీర్ఘేణ భగవాన్ విశతే హృది॥ (2-8-4)

శ్రద్ధతో అనుదినమును భగవంతుని మహిమలను లీలలను గానముచేయు వారి హృదయమున అచిరకాలములోనే ఆ భగవంతుడు విచ్చేయును.

19

భగవంతుడు అట్లు వేంచేయగా నేమగునో సూతుడు వర్ణించుచున్నాడు.

సంకీర్త్యమానో భగవాననంతః శ్రుతానుభావో వ్యసనంవా పుంసామ్ ।
ప్రవిశ్య చిత్తం విధునోత్యశేషం యథా తమోఽర్కోఽభ్రమివాతివాతః॥ (12-12-48)

అట్లు కీర్తింపబడుచుండగా అనంతుడు విశ్రుతప్రభావుడు అయిన భగవంతుడు భక్తుని హృదయమున జొచ్చి, సూర్యుడు అంధకారమును వలెను మహావాయువు మబ్బులను వలెను, అచటి దుఃఖ సంఘాతములను నిశ్శేషముగ హరించును.

20

భక్తి అభ్యాసముయొక్క పరమప్రాముఖ్యమును శుకుడు ప్రశంసించుచున్నాడు.

తస్మాద్భారత సర్వాత్మా భగవాన్ హరిరీశ్వరః ।
శ్రోతవ్యః కీర్తితవ్యశ్చ స్మర్తవ్యశ్చేచ్ఛతాభయమ్॥ (2-1-5)

కనుక భయరాహిత్యమును కోరువారెల్లరును సర్వాత్ముడు సర్వేశ్వరుడు అగు శ్రీహరినే కీర్తింపవలెను, స్మరించవలెను, వినవలెను.

21

ఉత్తమోత్తమమైన ఆనందము నిచ్చును గనుక భక్తియే గమ్యమని ధ్రువుని పలుకు.

యా నిర్వృతి స్తనుభృతాం తవ పాదపద్మధ్యానాద్భవజ్జన కథాశ్రవణేన వా స్యాత్ ।
సా బ్రహ్మణి స్వమహిమన్యపి నాథమాభూత్ కిం త్వంతకాసిలులితాత్పతతాం
విమానాత్ ॥ (4-9-10)

నిన్ను ధ్యానించుచు నీ భక్తులు నీ స్తుతులను కీర్తించుచుండగా వినుటవలన కలుగు పరమానందము అవ్యక్తము అనంతము సర్వాత్మికము అగు బ్రహ్మము యొక్క అనుభూతి ఆనందమును కూడ మించును. ఇక కాలమనెడి ఖడ్గమునకు బలియగు స్వర్గలోకముల ఆనందముల సంగతి చెప్పనేల!

22

లౌకికుల విమర్శ లెన్నియున్నను వానిని గణింపని భక్తుని ఆదర్శమును నవయోగులలో నొకడగు కవి వర్ణించుచున్నాడు.

శృణ్వన్సుభద్రాణి రథాంగపాణేర్జన్మాని కర్మాణి చ యానిలోకే ।
గీతాని నామాని తదర్థకాని గాయన్ విలజ్జోవిచరే దసంగః॥ (11-2-39)

ప్రపంచమున పారమార్థిక సంప్రదాయములందు పరమపావనములైన భగవంతుని అవతార గాథలు ఇహలోకమున ఆతని లీలలు అనేకము లున్నవి. భక్తులకు భక్తియుతధ్యాన విషయమును కల్పించుటయే వాని యుద్దేశము. కనుక ఎంతమాత్రమును లజ్జింపక వీనిని వినుచు కీర్తించుచు ప్రపంచమునందును అందలి వ్యాపకము లందును నిస్సంగుడై ప్రవర్తింపవలెను.

వార్తలు-విశేషాలు

అర్జెంటీనా (దక్షిణఅమెరికా)లోని శ్రీరామకృష్ణ వేదాంత కేంద్రమునకు అధ్యక్షులగు శ్రీ పరాత్పరానందస్వామివారు జనవరి 22-వ తేది మద్రాసుమఠమునకు వచ్చిరి. వారమువదినములు ఇచటనుండి జనవరి 30-వ తేది త్రివేంద్రమునకు పోయిరి.

జనవరి 23-వ తేది శ్రీరామకృష్ణ మఠాధ్వర్యమున శ్రీ వివేకానంద సెంటెనరీ హాలునందు 'నాకు కన్పించు వివేకానందుడు' అను విషయముపై గోష్ఠి జరిగినది. శ్రీమత్పరాత్పరానంద స్వామివారు అధ్యక్షత వహించిరి. డా॥ కొళందవేలుగారు తమిళమునను, బదరీనాథ్ గారు, డా॥ సి. వి. సుబ్రహ్మణ్యాం గారును ఆంగ్లమునను, జయకాంతన్ గారు తమిళమునను ప్రసంగించిరి. వి. గణేశన్ గారు వందనసమర్పణ గావించిరి.

డా॥ కొళందవేలు గారు శ్రీ వివేకానందుని తాము యువకులకు ఆదర్శమూర్తిగా దర్శించుచున్నామనిరి. గొప్పశాస్త్రవేత్తగను అంతర్జాతీయవాదిగను విప్లవకారునిగను చూచుచున్నామనిరి. యువకులకు ఆదర్శముగా స్వామి వారి ధైర్యమును కార్యశూరతను ధారణాపటిమను బహుముఖమైన విద్యావ్యాసంగమును కళాభి

రుచిని శరీరనిర్మాణకళలను ప్రస్తుతించిరి. జీవిత సమస్యలకు స్వామివారి శాస్త్రీయదృక్పథమును వివరించుచు ఎవరో చెప్పిరని సంప్రదాయమని ఎచ్చటనో చదివితిమని దేనినిగాని నమ్మరాదనియు స్వయముగా అనుభవపూర్వకము చేసికొనియే విశ్వసింపవలెననియు స్వామి యనిన పలుకులను వివరించిరి. అన్ని మతముల హద్దులను అతిక్రమించి సకల దేశముల మానవులను ఆశ్లేషించిన స్వామిజీ అంతర్జాతీయతను కొనియాడిరి. ఆత్మవిశ్వాసము లేనివాడే నాస్తికుడు అను మన స్వామివారు మతమున కొనివచ్చిన నూతనదృక్పథము వారిని ఎట్లు విప్లవకారునిగ చూపునదియు ప్రదర్శించిరి. ఉపసంహారమున స్వామిజీ మనకెట్లు సార్వకాలికముగ ఉత్తేజము నొసగగలరోయని కీర్తించిరి.

బదరీనాథ్ గారు మతమే మన దేశపు అధఃపతనమునకు కారణ మనియు స్వామిజీది ఛిన్న మనస్తత్వమనియు ఆయన నిరాశనిస్పృహలతో మరణించెననియు ఆయనకు అధికార దాహము వైయక్తిక క్షేమ కార్యనిర్వహణయందు ద్వేషము అన్నియు ఉండినవియు ఆయన శిష్యులు ఆయన నర్థము చేసికొనలేదనియు ఆయనస్థాపించిన సంస్థ ఆయన ఆదర్శములను మరచిపోయి సాంఘిక సంక్షేమ సంస్థగా మిగిలినదనియు ఈ ధోరణిలో ప్రసంగించిరి.

డా॥ సి. వి. సుబ్రహ్మణ్యంగారు స్వామిజీ యొక్క మానవునిలోని దివ్యత్వము సత్యనిష్ఠ బుద్ధితీక్ష్ణతను మించిన మృదుహృదయములను గురించి ఉపన్యసించిరి. దివ్యత్వమును గూర్చి; సకల విశ్వమును ప్రేమించు హృదయవైశాల్యమును, ఘనకార్యములు చేయుటకు మానవుని యందుగల అనంతశక్తిని, ఫలము నపేక్షింపక కర్మచేయుటకు సర్వోత్తము డగుటకుగల సామర్థ్యమును, విద్యయనగా మానవునిలోని దివ్యత్వవికాసమనుటను ప్రాచ్యుల పరిణామవాదమును దివ్యత్వ ఆకర్షణమును విపులముగా వివరించిరి.

జయకాంతన్ గారు స్వామిజీయొక్క దీనజన వాత్సల్యమును ధైర్య వీర్యములను ఉత్తేజకముగా గర్జించిరి.

జనవరి 29-వ తేది అమెరికాలోని చికాగో శ్రీరామకృష్ణ వేదాంత కేంద్రము అధ్యక్షులు శ్రీ భాష్యానందస్వామివారు వచ్చిరి. ఆ సాయంకాలము సాక్షాత్కారమునకు సోపాన మార్గమును వివరించిరి. ఫిబ్రవరి 2-వ తేది హైదరాబాదునకు పయనమైరి.

ఫిబ్రవరి 6-వ తేది గ్రెట్జ్ (ఫ్రాన్సు) లోని శ్రీరామకృష్ణ వేదాంత కేంద్రాధ్యక్షులగు శ్రీ ఋతజానంద స్వామివారు వచ్చిరి. 9-వ తేది సాయంకాలము వారు మన అధ్యాత్మిక వారసత్వమునుగూర్చిమనోహరముగనుపన్యసించిరి.

ఫిబ్రవరి 13-వ తేది శ్రీవివేకానంద హాలున మఠ ఆధ్వర్యమున వేదాంత త్రివేణి యను ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతముల గోష్ఠి జరిగినది. డా॥ బాలసుబ్రహ్మణ్యంగారు అద్వైత విశిష్టాద్వైతములను తులనాత్మకముగ పరిశీలించుచు సామ్యములనుచూపి విశిష్టాద్వైత వైశిష్ట్యమును ప్రతిపాదించిరి: శ్రీ అచలానంద స్వామి వారు సాధకమార్గముగ ద్వైతసిద్ధాంతము ఎట్లు ఉపకరించునో హృద్యముగ వివరించిరి. శ్రీ ఋతజానందస్వామి అధ్యక్షత వహించిరి. సమాప్తి వాక్యములను పలుకుచు తుదిని వారు ఇట్టి సమావేశము సమన్వయదృష్టిని పెంపొందించుట చేత ఆవశ్యకము లనియు పట్టి సిద్ధాంతములు కాక అనుభూతియే మనకు ముఖ్య మనియు పాశ్చాత్యుల తత్త్వశాస్త్రముపై మన ఉపనిషత్తుల ఘనత ఇదియే యనియు అనుభూతి లేని వాదము నిరర్థక మనియు అనిరి.

వివేకానందసింహగర్జనము

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

భారతీయులను ధీరజనులను చేయుటకు శ్రీవివేకానందస్వామి యొసగిన యుద్బోధనలనుండి అమూల్యములు ఉత్తేజకరములు అగు వచనములను [illegible] రచయిత సేకరించి యనువదించిరి. శరీరమును పులకింపజేసి మనస్సును [illegible] రచన.

పుటలు : 30 వెల : 20 పైసలు.

సర్వం విష్ణుమయం జగత్

అనువాదకుడు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ వివేకానందస్వామి లండను నగరమున నొసగిన గాడ్ ఇన్ ఎవ్విరిథింగ్ అను ఉపన్యాసమున కిది యనువాదము. మతధర్మములపై స్వామి యుపన్యసించుచు మానవ జీవితోద్దేశమును జీవన విధానమును మనోహరముగ ఈశ వాస్యోపనిషత్తుకు ధారాళ వ్యాఖ్యగ వివరించి యున్నారు.

పుటలు : 36 వెల : 35 పైసలు.

యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు

అనువాదకులు :

బి. ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

నవభారతయువత నుద్బోధించుచు శ్రీ వివేకానందస్వామి యొసర్చిన యుపన్యాసములనుండి మేటి రత్నములను సేకరించి ఆంగ్లమున వివేకానంద స్పీక్సు టు యంగ్ మెన్ అను పుస్తకము ప్రచురితమైనది దాని కిది యనువాదము. యువకులయందు ఆత్మవిశ్వాసమును దేశభక్తిని కార్యతత్పరతను ప్రోత్సహించు అమూల్య సంకలనము.

పుటలు : 56 వెల : 75 పైసలు.

ప్రథమ ముద్రణము.

పారమార్థిక సంభాషణలు

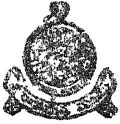
అనువాదకులు :

కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మాతృదేవి శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి, శ్రీ ప్రేమానందస్వామి, శ్రీ తురీయానందస్వామి శ్రీ శివానందస్వామి శ్రీ శారదానందస్వామి అనెడి సద్గురు జ్ఞానసిద్ధుల అమూల్యములగు భాషణము లిందున్నవి. నిత్యనూతనములగు పారమార్థిక సమస్యలకు వారిచ్చు ఉపదేశములు ఆధ్యాత్మ సాధకుల కత్యంతము ఉపయోగకరములు.

పుటలు: 424 వెల : రూ. 6-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004.

1977-వ సంవత్సరము, ఏప్రిల్ మాసమున జరుగనున్న

ఉత్సవ కార్యక్రమము

శంకరరామానుజజయంతి : 23-4-77 శనివారము : తిథిపూజ
24-4-77 ఆదివారము : శంకరజయంతి
బహిరంగసమావేశము
అధ్యక్షులు : శ్రీమత్తపస్యానందస్వామి
వక్తలు : డా. టి. ఎన్. గణపతి
శ్రీ అణ్ణా. ఎన్. సుబ్రహ్మణ్యం.

శ్రీరామనవమి : 29-3-'77 మంగళవారము : సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము రామనామ భజన.
5 గంటలనుండి 6-30 గంటలవరకు బహిరంగ సమావేశము.
అధ్యక్షులు : శ్రీమత్తపస్యానందస్వామివారు.
వక్తలు : శ్రీరామకృష్ణన్.
శ్రీ రాజగోపాలశర్మ.

ఆదివారములందు సత్సంగము :
సా. 4-00—4-20 వరకు శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ పారాయణము (17-4-77)
శ్రీలలితా సహస్రనామము (10-4-77)
4-20—4-30 ,, ధ్యానము.
4-30—5-30 ,, తమిళమున ఉపన్యాసములు.
శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రము : డా. టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్ (10-4-77)
శ్రీమద్రామాయణము : డా. ఎన్. వీళ్రినాథన్ (17-4-77)
5-35—6-30 : ఆంగ్లమున ఉపన్యాసము.
శ్రీమద్భగవద్గీత : శ్రీమత్తపస్యానందస్వామివారు (10, 17-4-77)
6-30—8-00 : ఆరాత్రికము, భజన.

ప్రత్యేకోపన్యాసములు : శనివారములందు సాయంకాలము 6-45 గంటలకు.
2-4-77 : శ్రీమద్రామాయణ పఠనము : శ్రీ పి. రామకృష్ణన్, ఐ.సి.ఎస్. (రిటైర్డు)
9-4-77 : గజేంద్రమోక్షము : శ్రీ ఆర్. కోదండరామన్.
16-4-77 : శ్రీమద్రామాయణము : డా. ఎన్. వీళ్రినాథన్.

ఇతర వారములందు ఉపన్యాసములు : సాయంకాలము 6-45 గంటలకు.
సోమవారములు : శ్రీరామకృష్ణ కథామృతము : శ్రీమత్ అమృతానందస్వామి (ఆంగ్లము)
మంగళవారములు : అధ్యాత్మరామాయణము : శ్రీమత్ గభీరానందస్వామి (ఆంగ్లము)
బుధవారములు : శ్రీమద్భాగవతము : శ్రీమత్ గోలోకానందస్వామి (ఆంగ్లము)
గురువారములు : అముదమొళ్రి : బ్రహ్మచారి నిరంజనచైతన్య (తమిళము)
శుక్రవారములు : శ్రీ మహాభారతము : శ్రీ 'అణ్ణా' ఎన్. సుబ్రమణియన్ (తమిళము)

తదితరములు : 24-4-77 ఆదివారము : అంతర్యోగము.

ఏకాదశులయందు సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము శ్రీరామనామ భజన (14, 30-4-77).

శుక్రవారములందు సాయంకాలము 6-30 గంటలకు తిరువల్లిక్కేణియందలి దక్షిణ మాడవీధియందు 18-వ నంబరుగల శ్రీరామకృష్ణ మందిరమున శ్రీమత్ గోలోకానందస్వామివారి గీతోపన్యాసములు.

ఈ ఉత్సవము లన్నింటియందును భక్తులెల్లరును పాల్గొని భగవంతుని అనుగ్రహభాగ్యమును బడయగోరుచున్నాము.

అధ్యక్షులు,
శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు-600004.

మా తెలుగు ప్రచురణలు

శ్రీ రామకృష్ణులపై : రూ. పై.

శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము	8–00
,, (క్యాలికో)	12–00
శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర	10–00
,, (క్యాలికో)	14–00
శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము	8–00
,, (క్యాలికో)	15–00
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు	3–75
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస నీతికథారత్నములు	2–50
గురూపదేశములు	2–00
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము	0–75
నా గురుదేవుడు	1–25
శ్రీ రామకృష్ణ దివ్యవాణి	1–50

శ్రీ శారదాదేవిపై :

శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్ర	4–00
శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	3–00
శ్రీ శారదాదేవి	2–50

శ్రీ వివేకానందస్వామిపై :

శ్రీ వివేకానంద జీవిత చరిత్ర	4–00
బాలల వివేకానందుడు	2–00
శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి 10 సంపుటముల సెట్టు (సాదా)	65–00
,, క్యాలికో	73–50
విడి సంపుటములు ఒక్కొక్కటిసాదా	5–00
,, క్యాలికో	6–50
సందేశ తరంగిణి (మొదటి భాగము)	4–00
,, (రెండవ భాగము)	5–50
జ్ఞానయోగము (ముద్రణలో)	
భక్తియోగము	4–00
రాజయోగము	6–25
కర్మయోగము	4–00
వివేక సూర్యోదయము	4–00
యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు	0–75
శ్రీ వివేకానంద సింహగర్జనము	0–20
సర్వం విష్ణుమయం జగత్	0–35
భారత యువజనులారా!	3–00
ప్రబోధ రత్నాకరము	2–50
శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి (మొదటి భాగము)	2–25
,, (రెండవ భాగము ముద్రణలో)	
హిందూ మతము	4–00
అనుష్ఠాన వేదాంతము	2–50
ప్రాచ్యము, పాశ్చాత్యము	1–25
చికాగో నగరోపన్యాసములు	1–00
కులము, సంస్కృతి, సామ్యవాదము	3–00
భారతదేశము	2–00
భారతీయ మహిళ	2–00
నా సంస్కరణ యుద్ధ విధానము (ముద్రణలో)	
నవీన భారతదేశము	0–40
పవహారి బాబా (ముద్రణలో)	
నా జీవితము, జీవిత కార్యము	1–25
గురు, శిష్య సంవాదములు (ముద్రణలో)	

శ్రీమద్భగవద్గీత :

శ్రీమద్భగవద్గీత (టీకాతాత్పర్య విశేషార్థసహితము)	9–00
పారాయణగీత తాత్పర్యసహితము	3–75
మూలము	2–00

దివ్యవాణి గ్రంథమాల :

	రూ. పై.
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-80
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-80
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-80
శ్రీ కృష్ణవాణి	0-80
బుద్ధ ఉవాచ	0-80
క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-80
మహమ్మదు సూక్తి మంజరి	0-80

ఇతర ప్రచురణలు :

	రూ. పై.
ముక్తిమార్గము	0-30
ఆరాత్రికము మరియు శ్రీరామనామ సంకీర్తనము	0-50

శ్రీరామకృష్ణ సేవాసంస్థ :

	రూ. పై.
తదాదర్శములు	0-50
తాపత్రయ చికిత్స	0-60
పారమార్థిక సంభాషణలు	6-50
ఆధ్యాత్మిక జీవనము	0-40
నారద భక్తి సూత్రములు	4-00
కఠోపనిషత్తు	2-00
శ్రీ దొడ్డ భాగవతము (మూడవ సంపుటము)	7-50
దేవీమాహాత్మ్యము	4-00
రతత్త్వ ప్రసంగములు (ముద్రణలో)	
గిరీశచంద్ర	1-00
భక్తిమార్గము	1-00
బ్రహ్మానంద బోధనలు	4-75

ఇదియేకాక, ఆంగ్ల, సంస్కృత, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములును, వేదాంత కేసరి (ఆంగ్లము), శ్రీరామకృష్ణ విజయము (తమిళము), శ్రీరామకృష్ణప్రభ (తెలుగు) అను మాస పత్రికలును, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస. శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ వివేకానందస్వామి మున్నగు వారి ఛాయా చిత్రములు, త్రివర్ణ చిత్రములు, తైల చిత్రములు మున్నగునవెన్నియో మావద్ద లభింపగలవు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ (ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక)

ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సుధను ఆంధ్రభాషలో ఆంధ్ర ప్రజానీకానికి ఆంధ్రదేశమంతటా అందజేయవలయునను లక్ష్యముతో ప్రారంభింపబడియుండు ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక.

చదువరులందు భక్తి-జ్ఞాన-వైరాగ్య-సామరస్య-లోక సేవాభినివేశములను వర్ధిల్లజేయును.

ధార్మిక, తాత్త్విక, సాంస్కృతిక విషయములు ఇందు ప్రచురింపబడుచున్నవి.

సాధారణంగా ప్రతి సంచికలోనూ—ఉపనిషత్సత్యములు, సాధన ప్రకారములు, మహాత్ముల చరిత్రములు, సంభాషణలు, ఉపదేశసూక్తులు, శ్రీ శారదా-శ్రీ రామకృష్ణ-శ్రీ వివేకానందస్వాముల జీవితములనుండి, ఉపదేశములనుండి, మన జీవితముల నాధ్యాత్మికపథమున నడుప ప్రోత్సహింపజేయు విషయములు; 'మఠ' 'సేవాసంఘ' వార్తలు, గ్రంథసమీక్షలు-మున్నగునవి-ఈ పత్రికలో ప్రచురింపబడును.

జనవరినెలనుండిగాని, జూలైనెలనుండిగాని కనీసము ఒకసంవత్సరమునకు చందాదారులుగా చేరవచ్చును.

సం॥ చందా రూ. 7-00   విడిసంచిక రూ. 0-70   జీవిత చందా రూ. 100

ప్రజాప్రబోధాత్మకమైన యీ యఖండ జ్ఞానయజ్ఞంలో సహకరించండి

శ్రీరామకృష్ణప్రభకు చందాదారులు కండి!   చందాదారులను చేర్పించండి!!

ఇట్లు వ్రాయుడు : శ్రీరామకృష్ణమఠము. మైలాపూరు, మద్రాసు - 600004.

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి.

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-600021) న ముద్రింపబడి,

శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మద్రాసు-600004) నుండి ప్రచురింపబడినది.